

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2003/C 19/01	Arrest van het Hof van 10 december 2002 in zaak C-29/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Raad van de Europese Unie („Internationale verdragen — Verdrag inzake nucleaire veiligheid — Toetredingsbesluit — Verenigbaarheid met EGA-Verdrag — Externe bevoegdheid van de Gemeenschap — Artikelen 30 tot 39 EGA-Verdrag”)	1
2003/C 19/02	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 12 december 2002 in zaak C-470/99 (verzoek van de Vergabekontrollsenat des Landes Wien om een prejudiciële beslissing): Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges. mbH Salzburg, 2) ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH, tegen Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH („Richtlijn 93/37/EEG — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Begrip „aanbestedende dienst” — Publiekrechtelijke instelling — Niet-openbare procedure — Afwegingsregels voor selectiecriteria voor tot inschrijving uitgenodigde gegadigden — Openbaarheid — Richtlijn 89/665/EEG — Beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor uitvoering van werken — Beroepstermijnen”)	1
2003/C 19/03	Arrest van het Hof van 10 december 2002 in zaak C-153/00 (verzoek van de Onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout om een prejudiciële beslissing): Paul der Weduwe („Vrij verrichten van diensten — Bankactiviteiten — Werknemer van kredietinstelling die in lidstaat is gevestigd en in andere lidstaat cliënten werft — Nationale wettelijke regelingen inzake bankgeheim — Weigering om in kader van gerechtelijk onderzoek te antwoorden en te getuigen”)	2

2003/C 19/04	Arrest van het Hof van 12 december 2002 in zaak C-273/00 (verzoek van het Bundespatentgericht om een prejudiciële beslissing): R. Sieckmann tegen Deutsches Patent- und Markenamt („Merken — Harmonisatie van wetgevingen — Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 2 — Tekens die een merk kunnen vormen — Tekens die vatbaar zijn voor grafische voorstelling — Olfactorische tekens”)	3
2003/C 19/05	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 5 december 2002 in zaak C-379/00 (verzoek van het VAT and Duties Tribunal, London om een prejudiciële beslissing): Overland Footwear Ltd tegen Commissioners of Customs & Excise („Communautair douanewetboek — Douanewaarde van ingevoerde goederen — Prijs van de goederen en inkoopcommissie — Terugbetaling van de over het totale bedrag betaalde rechten”)	3
2003/C 19/06	Arrest van het Hof van 12 december 2002 in zaak C-395/00 (verzoek van het Tribunale di Trento om een prejudiciële beslissing): Distillerie Fratelli Cipriani SpA tegen Ministero delle Finanze („Richtlijn 92/12/EEG — Artikel 20 — Uitvoer naar derde landen van onder schorsingsregeling geplaatste producten — Producten die geacht moeten worden niet op hun bestemming te zijn aangekomen wegens vervalsing van geleidedocument — Plaats waar overtreding of onregelmatigheid is begaan onbekend — Lidstaat waar accijnsschuld ontstaat”)	4
2003/C 19/07	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 28 november 2002 in zaak C-417/00 (verzoek van het Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt om een prejudiciële beslissing): Agrargenossenschaft Pretzsch eG tegen Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt („Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Verordening (EEG) nr. 3887/92 — Geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen — Toepassingsbepalingen — Steun voor braaklegging van gronden — Aangifte van braakgelegde oppervlakte — Verzuim om na indiening van steunaanvraag vermindering van braakgelegde oppervlakte mee te delen — Sancties”)	4
2003/C 19/08	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 12 december 2002 in zaak C-442/00 (verzoek van het Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La-Mancha om een prejudiciële beslissing): Ángel Rodríguez Caballero tegen Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) („Sociale politiek — Bescherming van werknemers bij insolventie van werkgever — Richtlijn 80/987/EEG — Werkingssfeer — Begrip „aanspraken” — Begrip „bezoldiging” — „Salarios de tramitación” — Betaling gewaarborgd door waarborgfonds — Betaling afhankelijk van rechterlijke beslissing”)	5
2003/C 19/09	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 12 december 2002 in zaak C-456/00: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Beroep tot nietigverklaring — Staatssteun — Gemeenschappelijke ordening der markten — Wijn — Maatregelen ten gunste van de aanpassing van het wijngaardareaal in de Charentes”)	5
2003/C 19/10	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 december 2002 in zaak C-5/01: Koninkrijk België tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („EGKS-Verdrag — Door lidstaten verleende steun — Nietigverklaring van beschikking 2001/198/EGKS van de Commissie van 15 november 2000 betreffende de door België ten uitvoer gelegde steunmaatregel ten gunste van het staalbedrijf Cockerill Sambre SA”)	6

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 19/11	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 5 december 2002 in zaak C-174/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg („Niet-nakoming — Afvalbeheer — Artikel 11, lid 1, eerste streepje, van richtlijn 96/59/EG betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's)”) 6	6
2003/C 19/12	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 28 november 2002 in zaak C-259/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek („Niet-nakoming — Richtlijn 98/30/EG — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn”) 7	7
2003/C 19/13	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 5 december 2002 in zaak C-324/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België („Niet-nakoming — Instandhouding van natuurlijke habitats — Wilde flora en fauna — Onvolledige omzetting”) 7	7
2003/C 19/14	Arrest van het Hof van 10 december 2002 in zaak C-362/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland („Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 98/5/EG — Met redenen omkleed advies — Opmerkingen van lidstaat in antwoord op aanmaning niet in aanmerking genomen — Invloed op ontvankelijkheid”) 8	8
2003/C 19/15	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 28 november 2002 in zaak C-392/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje („Niet-nakoming — Richtlijn 97/55/EG — Vergelijkende reclame — Niet-omzetting binnen gestelde termijn”) 8	8
2003/C 19/16	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 28 november 2002 in zaak C-414/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje („Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 97/7/EG”) 9	9
2003/C 19/17	Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2002 in zaak C-267/01 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Jaroslav Nyvlt tegen Flughafen Wien AG („Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Vraag waarop antwoord geen enkele ruimte voor redelijke twijfel laat — Artikel 3 van verordening (EEG) nr. 3922/91 — Harmonisatie van technische voorschriften en administratieve procedures op gebied van burgerluchtvaart — Punt 35 van JAR-145 (Joint Aviation Requirements)”) 9	9
2003/C 19/18	Zaak C-367/02: Verzoek van het Bundespatentgericht van 26 juni 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Deutsche Telekom AG en DKV Deutsche Krankenversicherung AG 10	10
2003/C 19/19	Zaak C-387/02: Verzoek van het Tribunale di Milano — Eerste Strafkamer — van 26 oktober 2002, om een prejudiciële beslissing in de aldaar dienende strafzaak tegen Silvio Berlusconi 10	10

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
2003/C 19/20	Zaak C-389/02: Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 16 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft e. G. en Hauptzollamt Kiel	11
2003/C 19/21	Zaak C-391/02: Verzoek van de Corte di Appello di Lecce — Sezione Penale — van 7 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in de aldaar aanhangige strafzaak tegen S. Adelchi	11
2003/C 19/22	Zaak C-394/02: Beroep, op 8 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	12
2003/C 19/23	Zaak C-401/02: Beroep, op 12 november 2002 (op 11 november 2002 per fax) ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	13
2003/C 19/24	Zaak C-403/02: Verzoek van het Tribunale di Milano — Vierde strafkamer — van 29 oktober 2002, om een prejudiciële beslissing in de aldaar aanhangige strafzaken tegen Dell'Utri Marcello, Luzi Romano en Comincioli Romano	14
2003/C 19/25	Zaak C-407/02: Beroep, op 15 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	14
2003/C 19/26	Zaak C-409/02 P: Hogere voorziening, op 18 november 2002 ingesteld door J. Pflugradt tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 22 oktober 2002 in de gevoegde zaken T-178/00 en T-341/00, J. Pflugradt tegen Europese Centrale Bank	15
2003/C 19/27	Zaak C-414/02: Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 6 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve. Tic. A.S., te Istanbul en Finanzlandesdirektion Oberösterreich	16
2003/C 19/28	Zaak C-415/02: Beroep, op 19 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	16
2003/C 19/29	Zaak C-417/02: Beroep, op 19 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	16
2003/C 19/30	Zaak C-418/02: Verzoek van het Bundespatentgericht van 15 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het beroep van PRAKTIKER Bau- und Heimwerkermärkte AG	17

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 19/31	Zaak C-422/02 P: Hogere voorziening, op 21 november 2002 ingesteld door Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer — uitgebreid) van 12 september 2002 in zaak T-89/00, Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen	17
2003/C 19/32	Zaak C-423/02: Beroep, op 22 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	18
2003/C 19/33	Zaak C-424/02: Beroep, op 22 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	19
2003/C 19/34	Zaak C-425/02: Verzoek van de Cour administrative (Groothertogdom Luxemburg) van 21 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Johanna Maria Delahaye, echtgenote Boor, en Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative	19
2003/C 19/35	Zaak C-427/02 P: Hogere voorziening, op 25 november 2002 ingesteld door Giuseppe Di Pietro tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 27 september 2002 in zaak T-254/01, Giuseppe Di Pietro/Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen	20
2003/C 19/36	Zaak C-429/02: Verzoek van de Cour de cassation (Frankrijk), chambre commerciale, financière et économique, van 19 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Bacardi-Martini SAS en Télévision française TF1 SA, Groupe Jean-Claude Darmon SA en Giro Sport SARL	21
2003/C 19/37	Zaak C-430/02: Beroep, op 28 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	21
2003/C 19/38	Zaak C-431/02: Beroep, op 29 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk	22
2003/C 19/39	Zaak C-432/02: Verzoek van de Ufficio del Giudice di Pace di Lendinara (RO), Italia van 29 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Lucio Trombin en Insight World Education Systems Limited, in tegenwoordigheid van Valeria Trombin	22
2003/C 19/40	Zaak C-433/02: Beroep, op 29 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	23
2003/C 19/41	Zaak C-436/02: Beroep, op 2 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	24

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 19/42	Zaak C-439/02: Beroep, op 4 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	24
2003/C 19/43	Zaak C-440/02: Beroep, op 3 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	25
2003/C 19/44	Zaak C-442/02: Verzoek van de Conseil d'Etat van 6 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Societe Caixa Bank France en Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie	25
2003/C 19/45	Doorhaling van zaak C-254/01	26
2003/C 19/46	Doorhaling van zaak C-280/01	26
2003/C 19/47	Doorhaling van zaak C-227/02	26
2003/C 19/48	Doorhaling van zaak C-268/02	26
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2003/C 19/49	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 21 november 2002 in zaak T-88/98: Kundan Industries Ltd en Tata International Ltd tegen Raad van de Europese Unie („Dumping — Roestvrijstalen bevestigingsmiddelen — Bepaling van uitvoerprijs — Onbetrouwbaarheid van prijs — Bepaling van normale waarde — Rechten van verdediging”)	27
2003/C 19/50	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 7 november 2002 in de gevoegde zaken T-141/99, T-142/99, T-150/99 en T-151/99: Vela Srl en Tecnagrind SL tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Landbouw — EOGFL — Intrekking van financiële bijstand — Artikelen 23 en 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 — Rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel — Evenredigheidsbeginsel”)	27
2003/C 19/51	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 oktober 2002 in de gevoegde zaken T-269/99, T-271/99 en T-272/99: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Staatssteun — Beschikking tot inleiding van procedure van artikel 88, lid 2, EG — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Belastingmaatregel — Selectief karakter — Gewettigd vertrouwen — Misbruik van bevoegdheid”)	28
2003/C 19/52	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 oktober 2002 in de gevoegde zaken T-346/99, T-347/99 en T-348/99: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Staatssteun — Beschikking tot inleiding van procedure van artikel 88, lid 2, EG — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Belastingmaatregel — Selectief karakter — Gewettigd vertrouwen — Misbruik van bevoegdheid”)	28

2003/C 19/53	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 26 november 2002 in de gevoegde zaken T-74/00, T-76/00, T-83/00 — T-85/00, T-132/00, T-137/00 en T-141/00: Artega GmbH e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Communautaire arbitrageprocedures — Intrekking van vergunningen voor in handel brengen — Bevoegdheid — Criteria voor intrekking — Anorectica: amfepramon, clobenzorex, fenproporex, norpseudofedrine, fentermine — Richtlijnen 65/65/EEG en 75/319/EEG”) 29	29
2003/C 19/54	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 22 oktober 2002 in de gevoegde zaken T-178/00 en T-341/00: Jan Pflugradt tegen Europese Centrale Bank („Personeel van Europese Centrale Bank — Wijziging van arbeidsovereenkomst — Beoordelingsrapport”) 29	29
2003/C 19/55	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 20 november 2002 in zaak T-251/00, Lagardère SCA en Canal+ SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Verordening nr. 4064/89 — Wijziging van beschikking waarbij concentratie verenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Beperkingen die rechtstreeks verband houden met en noodzakelijk zijn voor totstandkoming van concentratie („accessoire beperkingen”) — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Voor beroep vatbare handelingen — Procesbelang — Rechtszekerheid — Gewettigd vertrouwen — Motivering) 30	30
2003/C 19/56	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 oktober 2002 in zaak T-388/00: Institut für Lernsysteme GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Ouder beeldmerk dat afkorting ILS omvat — Aanvraag voor inschrijving van woordmerk ELS als gemeenschapsmerk — Bewijs van gebruik van ouder merk — Artikel 43, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 40/94 en regel 22 van verordening (EG) nr. 2868/95 — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 — Motivering”) 30	30
2003/C 19/57	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 oktober 2002 in zaak T-6/01: Matratzen Concord GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Oppositie — Relatieve weigeringsgronden — Soortgelijkheid van twee merken — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 — Aanvraag voor inschrijving van beeldmerk met woord „Matratzen” als gemeenschapsmerk — Ouder woordmerk MATRATZEN”) 31	31
2003/C 19/58	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 20 november 2002 in de gevoegde zaken T-79/01 en T-86/01: Robert Bosch GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Woordcombinaties Kit Pro en Kit Super Pro — Absolute weigeringsgronden — Artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”) 31	31
2003/C 19/59	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 26 november 2002 in zaak T-103/01, Michael Cwik tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Reorganisatie van administratieve structuur van Commissie — Nieuwe tewerkstelling — Motivering — Dienstbelang — Misbruik van bevoegdheid — Zorgplicht) 32	32

2003/C 19/60	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 oktober 2002 in zaak T-104/01: Claudia Oberhauser tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Oppositie — Ouder beeldmerk dat term „miss fifties” omvat — Aanvraag voor inschrijving van woordmerk „Fifties” als gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)	32
2003/C 19/61	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 7 november 2002 in zaak T-199/01, G tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Sociale zekerheid — Weigering van vergoeding van kosten van geneeskundige hulp — Onwerkzame behandeling)	32
2003/C 19/62	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 5 november 2002 in zaak T-205/01, André Ronsse tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Bezoldiging — Kostwinnerstoelage — Terugvordering van onverschuldigd betaalde)	33
2003/C 19/63	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 12 november 2002 in zaak T-271/01: José Manuel López Cejudo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Bezoldiging — Kindertoelage en schooltoelage betaald aan ouder die hoederecht over kind heeft — Weigering, voordeel van die toelagen aan andere ouder toe te kennen voor berekening van belastingaftrek en ontheemdingstoelage — Moratoire interessen)	33
2003/C 19/64	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 25 oktober 2002 in zaak T-5/02, Tetra Laval BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Beschikking waarbij concentratie onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Rechten van verdediging — Horizontale en verticale werking — Voorzienbare conglomeratwerking — Hefboomwerking — Potentiële mededinging — Algemene versterkende werking)	34
2003/C 19/65	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 25 oktober 2002 in zaak T-80/02, Tetra Laval BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Beschikking waarbij scheiding van ondernemingen wordt gelast — Artikel 8, lid 4, van verordening nr. 4064/89 — Onwettigheid van beschikking waarbij concentratie onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Daaruit voortvloeiende onwettigheid van scheidingsbeschikking)	34
2003/C 19/66	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 7 oktober 2002 in zaak T-24/01, Claire Staelen tegen Raad van de Europese Unie en Europees Parlement (Ambtenaren — Algemeen vergelijkend onderzoek — Delegatie van bevoegdheden van tot aanstelling bevoegd gezag — Niet-ontvankelijkheid)	35
2003/C 19/67	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 21 oktober 2002 in zaak T-97/01, Christos Gogos tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Afdoening zonder beslissing)	35

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 19/68	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 17 oktober 2002 in zaak T-215/02 R, Santiago Gómez-Reino tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Ambtenaren — Ontvankelijkheid — Bezwarend besluit)	35
2003/C 19/69	Zaak T-325/02: Beroep, op 14 oktober 2002 ingesteld door Michel Soubies tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	36
2003/C 19/70	Zaak T-333/02: Beroep, op 31 oktober 2002 ingesteld door de vereniging Gestoras Pro Amnistia, Juan Mari Olano Olano en Julen Zelarain Errasti tegen Raad van de Europese Unie	36
2003/C 19/71	Zaak T-340/02: Beroep, op 13 november 2002 ingesteld door B.V. Bureau Wijsmuller Scheepvaart-Transport en Zeesleepvaart Maatschappij tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	37
2003/C 19/72	Zaak T-342/02: Beroep, op 8 november 2002 ingesteld door Metro-Goldwin-Mayer Lion Corporation tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	37
2003/C 19/73	Zaak T-343/02: Beroep, op 15 november 2002 ingesteld door Roland Schintgen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	38
2003/C 19/74	Zaak T-345/02: Beroep, op 21 november 2002 ingesteld door European Dynamics tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	39
2003/C 19/75	Zaak T-346/02: Beroep, op 22 november 2002 ingesteld door Cableuropa SA, Región de Murcia de Cable SA, Valencia de Cable SA, Mediterránea Sur Sistemas de Cable SA en Mediterránea Norte Sistemas de Cable SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	40
2003/C 19/76	Zaak T-347/02: Beroep, op 22 november 2002 ingesteld door Aunacable S.A. Unipersonal, Retecal Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla y León S.A., Euskaltel S.A., Telecable de Avilés S.A. Unipersonal, Telecable de Oviedo S.A. Unipersonal, Telecable de Gijón S.A. Unipersonal, R Cable y Telecomunicaciones Galicia S.A. en Tenaria S.A. tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen .	40
2003/C 19/77	Zaak T-349/02: Beroep, op 22 november 2002 ingesteld door vennootschap Sephora tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	41
2003/C 19/78	Zaak T-350/02: Beroep, op 26 november 2002 ingesteld door Ikegami Electronics (Europe) GmbH tegen Raad van de Europese Unie	41
2003/C 19/79	Zaak T-352/02: Beroep, op 25 november 2002 ingesteld door Creative Technology Limited tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	42

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 19/80	Zaak T-359/02: Beroep, op 3 december 2002 ingesteld door Chum Limited tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	43
2003/C 19/81	Doorhaling van gevoegde zaken T-160/01 en T-264/01	44
2003/C 19/82	Doorhaling van zaak T-294/01	44
2003/C 19/83	Doorhaling van zaak T-331/01	44
2003/C 19/84	Doorhaling van zaak T-172/02	44
2003/C 19/85	Doorhaling van zaak T-199/02	44
II <i>Vorbereidende besluiten</i>		
.....		
III <i>Bekendmakingen</i>		
2003/C 19/86	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen</i>	
	PB C 7 van 11.1.2003	45
Rectificaties		
2003/C 19/87	Rectificatie op de mededeling in het Publicatieblad in zaak T-258/02 (<i>Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen</i> C 274 van 9 november 2002)	46

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

van 10 december 2002

in zaak C-29/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Raad van de Europese Unie ⁽¹⁾

(„Internationale verdragen — Verdrag inzake nucleaire veiligheid — Toetredingsbesluit — Verenigbaarheid met EGA-Verdrag — Externe bevoegdheid van de Gemeenschap — Artikelen 30 tot 39 EGA-Verdrag”)

(2003/C 19/01)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-29/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. F. Cusack en L. Ström) tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: S. Marquardt, F. Anton en A. P. Feeney), betreffende een verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van het besluit van de Raad van 7 december 1998 tot goedkeuring van de toetreding van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie tot het verdrag inzake nucleaire veiligheid, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet, R. Schintgen en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken en N. Colneric (rapporteur), S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: D. Louterman-Hubeau, afdelingshoofd, op 10 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig de verklaring van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie overeenkomstig artikel 30, lid 4, sub iii, van het verdrag inzake nucleaire veiligheid, die is gehecht aan het besluit van de Raad van 7 december 1998 houdende goedkeuring van de toetreding van de Europese Gemeenschap

voor Atoomenergie tot het verdrag inzake nucleaire veiligheid, voorzover de artikelen 7, 14, 16, leden 1 en 3, alsmede 17 tot en met 19 van dit verdrag daarin niet zijn vermeld.

- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verwijst de Commissie van de Europese Gemeenschappen en de Raad van de Europese Unie in hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 100 van 10.4.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 12 december 2002

in zaak C-470/99 (verzoek van de Vergabekontrollsenat des Landes Wien om een prejudiciële beslissing): Univer-sale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges. mbH Salzburg, 2) ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH, tegen Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH ⁽¹⁾

(„Richtlijn 93/37/EEG — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Begrip „aanbestedende dienst” — Publiekrechtelijke instelling — Niet-openbare procedure — Afwegingsregels voor selectiecriteria voor tot inschrijving uitgenodigde gegadigden — Openbaarheid — Richtlijn 89/665/EEG — Beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor uitvoering van werken — Beroepstermijnen”)

(2003/C 19/02)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-470/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Vergabekontrollsenat des

Landes Wien (Oostenrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges.mbh Salzburg, 2) ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH, en Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1, sub a, b en c, van richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (PB L 199, blz. 54) en van richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken (PB L 395, blz. 33), zoals gewijzigd bij richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (PB L 209, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Pisssochet, kamerpresident, R. Schintgen, C. Gulmann, V. Skouris (rapporteur) en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 12 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een entiteit die niet is opgericht met het specifieke doel te voorzien in behoeften van algemeen belang andere dan die van industriële of commerciële aard, doch die naderhand wel dergelijke behoeftenvoorziening op zich heeft genomen en die sindsdien daadwerkelijk verzorgt, voldoet aan de voorwaarde van artikel 1, sub b, tweede alinea, eerste streepje, van richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, om als publiekrechtelijke instelling in de zin van deze bepaling te worden aangemerkt, mits objectief kan worden vastgesteld dat zij deze behoeftenvoorziening op zich heeft genomen.
- 2) Richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken, zoals gewijzigd bij richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, verzet zich niet tegen een nationale regeling die bepaalt dat tegen een besluit van de aanbestedende dienst binnen een daartoe gestelde termijn beroep moet worden ingesteld en dat elke tot staving van het beroep aangevoerde onregelmatigheid van de aanbestedingsprocedure op straffe van verval van dit recht binnen diezelfde termijn moet worden opgeworpen, zodat het na het verstrijken van deze termijn niet langer mogelijk is tegen een dergelijk besluit op te komen of een dergelijke onregelmatigheid op te werpen, mits de betrokken termijn redelijk is.
- 3) Richtlijn 93/37 moet aldus worden uitgelegd dat de aanbestedende dienst, wanneer hij in het kader van een niet-openbare procedure vooraf afwegingsregels heeft vastgesteld voor de criteria voor de selectie van de gegadigden die tot inschrijving zullen worden uitgenodigd, deze in de aankondiging van de opdracht of in de stukken betreffende de aanbesteding moet vermelden.

ARREST VAN HET HOF

van 10 december 2002

in zaak C-153/00 (verzoek van de Onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout om een prejudiciële beslissing): Paul der Weduwe ⁽¹⁾

(„Vrij verrichten van diensten — Bankactiviteiten — Werknemer van kredietinstelling die in lidstaat is gevestigd en in andere lidstaat cliënten werft — Nationale wettelijke regelingen inzake bankgeheim — Weigering om in kader van gerechtelijk onderzoek te antwoorden en te getuigen”)

(2003/C 19/03)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-153/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (België), in de aldaar dienende strafzaak tegen Paul der Weduwe, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 49 EG, heeft het Hof, samengesteld als volgt: J.-P. Pisssochet, president van de Derde en de Zesde kamer, waarnemend voor de president, M. Wathelet, R. Schintgen en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (rapporteur), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 10 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het door de onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout bij beschikking van 13 april 2000 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing is niet-ontvankelijk.

⁽¹⁾ PB C 192 van 8.7.2000.

⁽¹⁾ PB C 63 van 4.3.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 12 december 2002

in zaak C-273/00 (verzoek van het Bundespatentgericht om een prejudiciële beslissing): R. Sieckmann tegen Deutsches Patent- und Markenamt ⁽¹⁾

(„Merken — Harmonisatie van wetgevingen — Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 2 — Tekens die een merk kunnen vormen — Tekens die vatbaar zijn voor grafische voorstelling — Olfactorische tekens”)

(2003/C 19/04)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-273/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundespatentgericht (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen R. Sieckmann en Deutsches Patent- und Markenamt, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 2 van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB 1989, L 40, blz. 1), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, M. Wathelet, R. Schintgen en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, V. Skouris, F. Macken (rapporteur), N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: D. Louterman-Hubeau, afdelingshoofd, op 12 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 2 van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, moet aldus worden uitgelegd dat een teken dat als zodanig niet visueel waarneembaar is, een merk kan vormen, op voorwaarde dat het vatbaar is voor grafische voorstelling, inzonderheid door middel van figuren, lijnen of lettertekens, en die voorstelling duidelijk, nauwkeurig, als zodanig volledig, gemakkelijk toegankelijk, begrijpelijk, duurzaam en objectief is.
- 2) In geval van een olfactorisch teken voldoet noch een scheikundige formule, noch een beschrijving met woorden, noch het depot van een geurmonster noch een combinatie daarvan aan de vereisten van grafische voorstelling.

⁽¹⁾ PB C 259 van 9.9.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 5 december 2002

in zaak C-379/00 (verzoek van het VAT and Duties Tribunal, London om een prejudiciële beslissing): Overland Footwear Ltd tegen Commissioners of Customs & Excise ⁽¹⁾

(„Communautair douanewetboek — Douanewaarde van ingevoerde goederen — Prijs van de goederen en inkoopcommissie — Terugbetaling van de over het totale bedrag betaalde rechten”)

(2003/C 19/05)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-379/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het VAT and Duties Tribunal, Londen (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Overland Footwear Ltd en Commissioners of Customs & Excise, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 29, 32, 33, 78 en 236 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissechot, kamerpresident, R. Schintgen, C. Gulmann (rapporteur), F. Macken en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 5 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De artikelen 29, 32 en 33 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, moeten aldus worden uitgelegd, dat een inkoopcommissie die is opgenomen in de aangegeven douanewaarde en in de invoeraangifte niet is onderscheiden van de verkoopprijs van de goederen, deel uitmaakt van de transactiewaarde als bedoeld in artikel 29 van dezelfde verordening, en bijgevolg belastbaar is.
- 2) Wanneer de douaneautoriteiten bereid zijn een invoeraangifte te herzien en een beschikking vaststellen om „een en ander recht te zetten” in de zin van artikel 78, lid 3, van verordening nr. 2913/92, op grond dat de aangifte onvolledig was wegens een onbedoelde vergissing van de aangever, mogen deze autoriteiten niet van die beschikking terugkomen.

⁽¹⁾ PB C 355 van 9.12.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 12 december 2002

in zaak C-395/00 (verzoek van het Tribunale di Trento om een prejudiciële beslissing): Distillerie Fratelli Cipriani SpA tegen Ministero delle Finanze ⁽¹⁾

(„Richtlijn 92/12/EEG — Artikel 20 — Uitvoer naar derde landen van onder schorsingsregeling geplaatste producten — Producten die geacht moeten worden niet op hun bestemming te zijn aangekomen wegens vervalsing van geleidedocument — Plaats waar overtreding of onregelmatigheid is begaan onbekend — Lidstaat waar accijnsschuld ontstaat”)

(2003/C 19/06)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-395/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunale di Trento (Italië), in het aldaar aanhangig geding tussen Distillerie Fratelli Cipriani SpA en Ministero delle Finanze, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 20, leden 2 en 3, van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PB L 76, blz. 1), heeft het Hof, samengesteld als volgt: J.-P. Puissechot, president van de Zesde kamer, waarnemend voor de president, M. Wathelet, R. Schintgen en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann en V. Skouris, F. Macken (rapporteur) en N. Colneric, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 12 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 20, lid 3, van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, is ongeldig voorzover de daarin gestelde termijn van vier maanden voor het leveren van bewijs dat de handeling regelmatig was of op welke plaats de onregelmatigheid of de overtreding daadwerkelijk was begaan, wordt tegengeworpen aan een bedrijf dat zekerheid voor de betaling van de accijns heeft gesteld, maar dat niet in staat is geweest om tijdig te vernemen dat geen zuivering van de schorsingsregeling heeft plaatsgevonden.

⁽¹⁾ PB C 372 van 23.12.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 28 november 2002

in zaak C-417/00 (verzoek van het Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt om een prejudiciële beslissing): Agrargenossenschaft Pretzsch eG tegen Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt ⁽¹⁾

(„Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Verordening (EEG) nr. 3887/92 — Geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen — Toepassingsbepalingen — Steun voor braaklegging van gronden — Aangifte van braakgelegde oppervlakte — Verzuim om na indiening van steunaanvraag vermindering van braakgelegde oppervlakte mee te delen — Sancties”)

(2003/C 19/07)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-417/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Oberverwaltungsgericht van de deelstaat Sachsen-Anhalt (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Agrargenossenschaft Pretzsch eG en Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 9, lid 2, van verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie van 23 december 1992 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB L 391, blz. 36), zoals gewijzigd bij verordeningen (EG) van de Commissie nrs. 229/95 van 3 februari 1995 (PB L 27, blz. 3) en 1648/95 van 6 juli 1995 (PB L 156, blz. 27), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de kamerpresident, C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (rapporteur) en N. Colneric, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 28 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 9, lid 2, van verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie van 23 december 1992 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen, zoals gewijzigd bij verordeningen (EG) van de Commissie nrs. 229/95 van 3 februari 1995 en 1648/95 van 6 juli 1995, moet aldus worden uitgelegd dat de in deze bepaling bedoelde sancties niet enkel gelden wanneer het bedrijfshoofd bij de indiening van de steunaanvraag een onjuiste of valse aangifte heeft gedaan, maar ook wanneer hij heeft verzuimd de bevoegde instantie in te lichten over voor de steunverlening relevante wijzigingen.

⁽¹⁾ PB C 45 van 10.2.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 12 december 2002

in zaak C-442/00 (verzoek van het Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La-Mancha om een prejudiciële beslissing): Ángel Rodríguez Caballero tegen Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) ⁽¹⁾

(„Sociale politiek — Bescherming van werknemers bij insolventie van werkgever — Richtlijn 80/987/EEG — Werkingsfeer — Begrip „aanspraken” — Begrip „bezoldiging” — „Salarios de tramitación” — Betaling gewaarborgd door waarborgfonds — Betaling afhankelijk van rechterlijke beslissing”)

(2003/C 19/08)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-442/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanje), in het aldaar aanhangig geding tussen Ángel Rodríguez Caballero en Fondo de Garantía Salarial (Fogasa), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1 van richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever (PB L 283, blz. 23), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, C. Gulmann en V. Skouris, F. Macken en N. Colneric (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 12 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Aanspraken ter zake van „salarios de tramitación” dienen te worden beschouwd als uit arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen voortvloeiende aanspraken van werknemers in de zin van de artikelen 1, lid 1, en 3, lid 1, van richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever, ongeacht volgens welke procedure zij zijn vastgesteld, indien dergelijke op grond van de betrokken nationale regeling bij rechterlijke beslissing erkende aanspraken de aansprakelijkheid van het waarborgfonds doen ontstaan en een ongelijke behandeling van identieke aanspraken die zijn vastgesteld in een schikkingsprocedure niet objectief gerechtvaardigd is.
- 2) De nationale rechter dient een nationale regeling die, in strijd met het gelijkheidsbeginsel, aanspraken ter zake van „salarios de tramitación”, die in een schikkingsprocedure voor een rechter zijn overeengekomen en door laatstgenoemde zijn goedgekeurd, uitsluit van het begrip „bezoldiging” in de zin van artikel 2, lid 2, van richtlijn 80/987, buiten beschouwing te laten; op de

leden van de door die discriminatie benadeelde groep dient hij de regeling toe te passen die geldt voor werknemers van wie gelijksoortige aanspraken op grond van de nationale definitie van het begrip „bezoldiging” binnen de werkingssfeer van deze richtlijn vallen.

⁽¹⁾ PB C 28 van 27.1.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 12 december 2002

in zaak C-456/00: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Staatssteun — Gemeenschappelijke ordening der markten — Wijn — Maatregelen ten gunste van de aanpassing van het wijngaardareal in de Charentes”)

(2003/C 19/09)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-456/00, Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en L. Bernheim) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. Alves Vieira en D. Triantafyllou), betreffende het beroep tot nietigverklaring van beschikking 2001/52/EG van de Commissie van 20 september 2000 betreffende de steunmaatregel van de staat die door Frankrijk ten uitvoer is gelegd in de wijnbouwsector (PB 2001, L 17, blz. 30), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 12 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst de Franse Republiek in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 45 van 10.2.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 12 december 2002

in zaak C-5/01: Koninkrijk België tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„EGKS-Verdrag — Door lidstaten verleende steun — Nietigverklaring van beschikking 2001/198/EGKS van de Commissie van 15 november 2000 betreffende de door België ten uitvoer gelegde steunmaatregel ten gunste van het staalbedrijf Cockerill Sambre SA”)

(2003/C 19/10)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-5/01, Koninkrijk België (gemachtigde: A. Snoecx, bijgestaan door L. Levi, G. Vandersanden en J.-M. de Backer, advocats) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Rozet), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 2001/198/EGKS van de Commissie van 15 november 2000 betreffende de door België ten uitvoer gelegde steunmaatregel ten gunste van het staalbedrijf Cockerill Sambre SA (PB 2001, L 71, blz. 23), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, kamerpresident, C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward (rapporteur), P. Jann en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 12 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst het Koninkrijk België in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 61 van 24.2.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 5 december 2002

in zaak C-174/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg ⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Afvalbeheer — Artikel 11, lid 1, eerste streepje, van richtlijn 96/59/EG betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's)”))

(2003/C 19/11)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-174/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Støvlbaek en J. Adda) tegen Groothertogdom Luxemburg (gemachtigde: J. Falz), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door geen plan op te stellen voor de reiniging en/of verwijdering van geïnventariseerde apparaten en de daarin aanwezige polychloorbifenylen overeenkomstig de vereisten van artikel 11 van richtlijn 96/59/EG van de Raad van 16 september 1996 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's) (PB L 243, blz. 31), de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola (rapporteur), P. Jann, S. von Bahr en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 5 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet overeenkomstig artikel 11, lid 1, eerste streepje, van richtlijn 96/59/EG van de Raad van 16 september 1996 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's), een plan voor de reiniging en/of verwijdering van de geïnventariseerde apparaten en de daarin aanwezige polychloorbifenylen op te stellen is het Groothertogdom Luxemburg de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 173 van 16.6.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 28 november 2002

in zaak C-259/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek ⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Richtlijn 98/30/EG — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn”)

(2003/C 19/12)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-259/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: R. Tricot) tegen Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en A. Bréville-Viéville), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 98/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas (PB L 204, blz. 1), of althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn, en in het bijzonder artikel 29 ervan, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen (rapporteur), president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken en N. Colneric, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 28 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 98/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas, is de Franse Republiek de krachtens artikel 29 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 227 van 11.8.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 5 december 2002

in zaak C-324/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België ⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Instandhouding van natuurlijke habitats — Wilde flora en fauna — Onvolledige omzetting”)

(2003/C 19/13)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-324/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. B. Wainwright en J. Adda) tegen Koninkrijk België (gemachtigde: C. Pochet), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de nodige bepalingen vast te stellen voor een volledige en behoorlijke omzetting van de artikelen 1, 4, lid 5, 5, lid 4, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 16, lid 1, 22, sub b en sub c, en 23, lid 2, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7), in samenhang met de bijlagen II, IV, V en VI daarbij, de krachtens deze richtlijn en artikel 249, derde alinea, EG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), F. Macken, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 5 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen voor een volledige en behoorlijke omzetting van de artikelen 1, 4, lid 5, 5, lid 4, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 16, lid 1, 22, sub b en sub c, en 23, lid 2, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, in samenhang met de bijlagen II, IV, V en VI daarbij, is het Koninkrijk België de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 289 van 13.10.2001.

ARREST VAN HET HOF**van 10 december 2002****in zaak C-362/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland ⁽¹⁾****(„Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 98/5/EG — Met redenen omkleed advies — Opmerkingen van lidstaat in antwoord op aanmaning niet in aanmerking genomen — Invloed op ontvankelijkheid”)**

(2003/C 19/14)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-362/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: K. Banks) tegen Ierland (gemachtigde: D. J. O'Hagan, bijgestaan door D. McGuinness, SC, en D. R. Phelan, BL), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat Ierland, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan richtlijn 98/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven (PB L 77, blz. 36), of door de Commissie niet daarvan in kennis te stellen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissechot (rapporteur), M. Wathelet en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 10 december 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan richtlijn 98/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven, is Ierland de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Ierland wordt verwezen in de kosten.

ARREST VAN HET HOF**(Derde kamer)****van 28 november 2002****in zaak C-392/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje ⁽¹⁾****(„Niet-nakoming — Richtlijn 97/55/EG — Vergelijkende reclame — Niet-omzetting binnen gestelde termijn”)**

(2003/C 19/15)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-392/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: I. Martínez del Peral) tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigde: L. Fraguas Gadea), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan richtlijn 97/55/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 oktober 1997 tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG inzake misleidende reclame teneinde ook vergelijkende reclame te regelen (PB L 290, blz. 18), of door die bepalingen in elk geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissechot, kamerpresident, C. Gulmann en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 28 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan richtlijn 97/55/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 oktober 1997 tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG inzake misleidende reclame teneinde ook vergelijkende reclame te regelen, is het Koninkrijk Spanje de krachtens die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 317 van 10.11.2001.⁽¹⁾ PB C 331 van 24.11.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 28 november 2002

in zaak C-414/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje ⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 97/7/EG”)

(2003/C 19/16)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-414/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: I. Martínez del Peral) tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigde: S. Ortiz Vaamonde), betreffende een verzoek om te doen vaststellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten (PB L 144, blz. 19), of althans deze bepalingen niet ter kennis van de Commissie te brengen, de krachtens artikel 15, lid 1, van de richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, kamerpresident, V. Skouris en N. Colneric (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 28 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten, is het Koninkrijk Spanje de krachtens artikel 15, lid 1, van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 348 van 8.12.2001.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 19 september 2002

in zaak C-267/01 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Jaroslav Nyvlt tegen Flughafen Wien AG ⁽¹⁾

(„Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Vraag waarop antwoord geen enkele ruimte voor redelijke twijfel laat — Artikel 3 van verordening (EEG) nr. 3922/91 — Harmonisatie van technische voorschriften en administratieve procedures op gebied van burgerluchtvaart — Punt 35 van JAR-145 (Joint Aviation Requirements)”)

(2003/C 19/17)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-267/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Oberste Gerichtshof (Oostenrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Jaroslav Nyvlt en Flughafen Wien AG, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van punt 35 van JAR-145 (Joint Aviation Requirements), dat in de Gemeenschap van toepassing is ingevolge artikel 3 van verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad van 16 december 1991 inzake de harmonisatie van technische voorschriften en administratieve procedures op het gebied van de burgerluchtvaart (PB L 373, blz. 4), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2176/96 van de Commissie van 13 november 1996 (PB L 291, blz. 15), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: S. von Bahr, kamerpresident, D. A. O. Edward en A. La Pergola (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 19 september 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Wanneer een werknemer die bevoegd is om te beslissen over de vrijgave voor gebruik, door zijn werkgever ter beschikking wordt gesteld van een goedgekeurde onderhoudsorganisatie, is deze laatste onderworpen aan de verplichtingen van punt 35 van JAR-145 (Joint Aviation Requirements), dat in de Gemeenschap van toepassing is op grond van artikel 3 van verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad van 16 december 1991 inzake de harmonisatie van technische voorschriften en administratieve procedures op het gebied van de burgerluchtvaart, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2176/96 van de Commissie van 13 november 1996.
- 2) Onverminderd de verplichtingen van goedgekeurde onderhoudsorganisaties op grond van punt 35 van JAR-145 (Joint Aviation Requirements), verzet deze bepaling er zich niet tegen dat op grond van strengere nationale bepalingen een werkgever die niet als onderhoudsorganisatie is goedgekeurd, verplicht wordt geacht, een van zijn ex-werknemers die hierom verzoekt,

de stukken te bezorgen inzake de tijdens de duur van zijn arbeidsovereenkomst vastgestelde vakbekwaamheid en werkervaring.

(¹) PB C 303 van 27.10.2001.

Verzoek van het Bundespatentgericht van 26 juni 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Deutsche Telekom AG en DKV Deutsche Krankenversicherung AG

(Zaak C-367/02)

(2003/C 19/18)

Het Bundespatentgericht heeft bij beschikking van 26 juni 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 oktober 2002, in het geding tussen Deutsche Telekom AG en DKV Deutsche Krankenversicherung AG, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Omvatten de bewoordingen „inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk” in artikel 4, lid 1, sub b, laatste zinsnede, van de merkenrichtlijn (¹) ook de situatie dat:

het oudere merk wordt toegeschreven aan het jongere merk in een casus waarbij het jongere merk wordt gevormd door een bekend bedrijfslogo of bestanddeel van een merkenserie van de houder van het jongere merk waaraan is toegevoegd het oudere merk, dat bestaat uit één woord, geen bedrijfslogo noch onderdeel van een merkenserie is en een middelmatig onderscheidend vermogen heeft?

(¹) Eerste Richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 40, van 11.2.1989, blz. 1).

Verzoek van het Tribunale di Milano — Eerste Strafkamer — van 26 oktober 2002, om een prejudiciële beslissing in de aldaar dienende strafzaak tegen Silvio Berlusconi

(Zaak C-387/02)

(2003/C 19/19)

Het Tribunale di Milano — Eerste Strafkamer — heeft bij beschikking van 26 oktober 2002, ingekomen ter griffie van

het Hof van Justitie op 31 oktober 2002, in de aldaar dienende strafzaak tegen Silvio Berlusconi verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Moet ervan worden uitgegaan dat artikel 6 van richtlijn 68/151/EEG (¹) strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken, niet alleen betrekking heeft op gevallen waarin de openbaarmaking van de balans en van de andere genoemde gegevens ontbreekt, maar eveneens op gevallen waarin deze documenten wel openbaar zijn gemaakt, doch de inhoud ervan niet juist is, aangezien in dergelijke gevallen de schade voor de belangen van de aandeelhouders en derden duidelijk groter is? Of moet worden aangenomen, dat de richtlijn een minimumniveau aan communautaire bescherming wil bieden, maar het aan de lidstaten overlaat om beschermende maatregelen te treffen tegen het openbaar maken van een onjuiste balans en misleidende jaarcijfers?
- 2) Verwijst het vereiste dat de sanctie doeltreffend, evenredig en afschrikwekkend moet zijn naar de aard of het type van de sanctie in abstracto, dan wel meer naar de toepassing ervan in de praktijk, rekening houdend met de structurele kenmerken van de betrokken rechtsorde?
- 3) Moeten de beginselen genoemd in richtlijnen 78/660/EEG (²), van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen, 83/349/EEG (³) van de Raad van 13 juni 1983, op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g) van het Verdrag betreffende de geconsolideerde jaarrekening, en 90/605/EEG (⁴) van de Raad van 8 november 1990, tot wijziging van de richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG betreffende respectievelijk de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening, ten aanzien van het toepassingsgebied van deze richtlijnen, waaraan de nationale bepalingen met betrekking tot de criteria voor het opstellen en de inhoud van de jaarrekening en die van het jaarverslag moeten voldoen, aldus worden uitgelegd dat zij de lidstaten verbieden een drempel vast te stellen beneden welke het geven van een oneerlijk beeld in de jaarrekening en het jaarverslag van naamloze vennootschappen, commanditaire vennootschappen op aandelen en vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid niet relevant wordt geacht?

(¹) PB L 65 van 14.3.1968, blz. 8.

(²) PB L 222 van 14.8.1978, blz. 11.

(³) PB L 193 van 18.7.1983, blz. 1.

(⁴) PB L 317 van 16.11.1990, blz. 60.

Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 16 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft e. G. en Hauptzollamt Kiel

(Zaak C-389/02)

(2003/C 19/20)

Het Finanzgericht Hamburg heeft bij beschikking van 16 oktober 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 5 november 2002, in het geding tussen Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft e. G. en Hauptzollamt Kiel, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Valt de zeevaart op communautaire wateren met vaartuigen die voor andere dan particuliere niet-commerciële doeleinden worden gebruikt, onder het begrip vaart als bedoeld in artikel 8, lid 1, sub c, eerste alinea, van richtlijn 92/81 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB L 316 van 31.10.1992, blz. 12.

Verzoek van de Corte di Appello di Lecce — Sezione Penale — van 7 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in de aldaar aanhangige strafzaak tegen S. Adelchi

(Zaak C-391/02)

(2003/C 19/21)

De Corte di Appello di Lecce — Sezione Penale — heeft bij beschikking van 7 oktober 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 8 november 2002, in de aldaar dienende strafzaak tegen S. Adelchi het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moeten, met betrekking tot de verplichting van de verschillende lidstaten om voor de in de Eerste en de Vierde richtlijn (68/151/EG ⁽¹⁾ en 78/660/EG ⁽²⁾) bedoelde inbreuken „passende sancties” vast te stellen, deze richtlijnen, en inzonderheid de gecombineerde bepalingen van artikel 44, lid 3, sub g, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, de artikelen 2, lid 1, sub f, en 6 van de Eerste richtlijn (68/151) en artikel 2, leden 2 tot en met 4, van de Vierde richtlijn (78/660, zoals aangevuld bij de richtlijnen 83/349/EG ⁽³⁾ en 90/605/EG ⁽⁴⁾), al dan niet aldus worden uitgelegd, dat die bepalingen zich verzetten tegen een wet van een lidstaat, die, door wijziging van de voorheen geldende strafregeling voor feiten in verband met vennootschappen, vastgesteld ter beteugeling van de schending van de verplichtin-

gen die zijn opgelegd om het beginsel van openbare en getrouwe informatie van vennootschappen te beschermen, voorziet in een strafsysteem dat in concreto niet aan de criteria van doeltreffendheid, evenredigheid en afschrikkend karakter van de met het oog op die bescherming vastgestelde sancties voldoet?

2. Moeten de genoemde richtlijnen, en inzonderheid de bepalingen van artikel 44, lid 3, sub g, van het Verdrag, de artikelen 2, lid 1, sub f, en 6 van de Eerste richtlijn (68/151) en artikel 2, leden 2 tot en met 4, van de Vierde richtlijn (78/660, zoals aangevuld bij de richtlijnen 83/349 en 90/605), aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een wet van een lidstaat, die de strafbaarheid uitsluit van schendingen van de verplichtingen van openbaarheid en getrouwe informatie van bepaalde vennootschapsakten (waaronder de balans en de winsten-verliesrekening), wanneer de onjuiste mededeling of de onthouden informatie leidt tot een afwijking van het economische resultaat voor het boekjaar of een afwijking van het netto maatschappelijk vermogen, die een bepaalde procentuele drempel niet overschrijdt?
3. Moeten de genoemde richtlijnen, en inzonderheid de bepalingen van artikel 44, lid 3, sub g, van het Verdrag, de artikelen 2, lid 1, sub f, en 6 van de Eerste richtlijn (68/151) en artikel 2, leden 2 tot en met 4, van de Vierde richtlijn (78/660, zoals aangevuld bij de richtlijnen 83/349 en 90/605), aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een wet van een lidstaat, die de strafbaarheid uitsluit van schendingen van de verplichtingen van openbaarheid en getrouwe informatie die op de vennootschappen rusten, wanneer aanwijzingen zijn verstrekt die, ofschoon bedoeld om de vennoten of het publiek te bedriegen met het oog op het maken van ongerechtvaardigde winst, het gevolg zijn van ramingen die, afzonderlijk beschouwd, een afwijking vertonen die een bepaalde drempel niet overschrijdt?
4. Moeten, los van de toegenomen grenzen of drempels, de genoemde richtlijnen, en inzonderheid de bepalingen van artikel 44, lid 3, sub g, van het Verdrag, de artikelen 2, lid 1, sub f, en 6 van de Eerste richtlijn (68/151) en artikel 2, leden 2 tot en met 4, van de Vierde richtlijn (78/660, zoals aangevuld bij de richtlijnen 83/349 en 90/605), aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een wet van een lidstaat, die de strafbaarheid uitsluit van schendingen van de verplichtingen van openbaarheid en getrouwe informatie die op de vennootschappen rusten, wanneer de onjuistheden of de bedrieglijke weglatingen, of in ieder geval de mededelingen en informatie die geen getrouw beeld geven van het vermogen, de financiële positie en het resultaat van de vennootschap, het vermogen of de financiële positie van de groep niet „aanzienlijk” verdraaien (ofschoon het aan de nationale wetgever wordt overgelaten, het begrip „aanzienlijke verdraaiing” te bepalen)?

5. Moeten de genoemde richtlijnen, en inzonderheid de bepalingen van artikel 44, lid 3, sub g, van het Verdrag, de artikelen 2, lid 1, sub f, en 6 van de Eerste richtlijn (68/151) en artikel 2, leden 2 tot en met 4, van de Vierde richtlijn (78/660, zoals aangevuld bij de richtlijnen 83/349 en 90/605), aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een wet van een lidstaat die, ter beteugeling van de schending van de op de vennootschappen rustende verplichtingen van openbaarheid en getrouwe informatie, opgelegd om „de belangen zowel van de vennoten als van derden” te verdedigen, slechts aan vennoten en schuldeisers een vorderingsrecht toekent, zodat een veralgemeende en doeltreffende bescherming van derden onmogelijk wordt gemaakt?
6. Moeten de genoemde richtlijnen, en inzonderheid de bepalingen van artikel 44, lid 3, sub g, van het Verdrag, de artikelen 2, lid 1, sub f, en 6 van de Eerste richtlijn (68/151) en artikel 2, leden 2 tot en met 4, van de Vierde richtlijn (78/660, zoals aangevuld bij de richtlijnen 83/349 en 90/605), aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een wet van een lidstaat die, ter beteugeling van de schending van de op de vennootschappen rustende verplichtingen van openbaarheid en getrouwe informatie, opgelegd om „de belangen zowel van de vennoten als van derden” te verdedigen, voorziet in een bijzonder gedifferentieerd vervolgbaarheids- en strafstelsel, dat strafbaarheid op klachte en zwaardere en effectieve sancties voorbehoudt aan inbreuken die vennoten en schuldeisers schade toebrengen?

- (1) Eerste Richtlijn 68/151/EEG van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken (PB L 65 van 14.3.1968, blz. 8).
- (2) Vierde Richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen (PB L 222 van 14.8.1978, blz. 11).
- (3) Zevende Richtlijn 83/349/EEG van de Raad van 13 juni 1983 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de geconsolideerde jaarrekening (PB L 193 van 18.7.1983, blz. 1).
- (4) Richtlijn 90/605/EEG van de Raad van 8 november 1990 tot wijziging van de richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG betreffende respectievelijk de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening, ten aanzien van het toepassingsgebied van deze richtlijnen (PB L 317 van 16.11.1990, blz. 60).

Beroep, op 8 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-394/02)

(2003/C 19/22)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 november 2002 beroep ingesteld tegen Helleense

Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Nolin en M. Konstantinidi, leden van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) vast te stellen dat de Helleense Republiek, door de toewijzing door de Dimosia Epicheirisi Ilektrismou (DEI) van de bouw van een systeem van transportbanden voor de elektrische stoomcentrale van Megalopolis volgens een procedure zonder voorafgaande oproep tot mededinging, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens richtlijn 93/98/EEG van de Raad van 14 juni 1993 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie ⁽¹⁾, inzonderheid de artikelen 20 en volgende;
- b) de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De bepalingen van richtlijn 93/38/EEG regelen de keuze van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie en zijn van toepassing op de opdrachten met een geschatte waarde gelijk aan of hoger dan 5 000 000 euro.

Volgens de Commissie valt de litigieuze opdracht wegens haar aard en waarde binnen de werkingssfeer van de richtlijn. Bijgevolg moest de aanbestedende dienst (DEI) de procedure van artikel 20, lid 1, van de richtlijn volgen en een oproep tot mededinging doen. De opdracht werd echter niet aangekondigd, maar toegewezen volgens een procedure van gunning via onderhandelingen.

De Commissie beklemtoont, dat in het onderhavige geval geen beroep kan worden gedaan op artikel 20, lid 2, sub c, van de richtlijn (opdracht die om technische of artistieke redenen of wegens de bescherming van alleenrechten slechts door een bepaalde aannemer kan worden uitgevoerd), of op artikel 20, lid 2, sub d, van de richtlijn (dringende spoed, voortvloeiend uit gebeurtenissen die door de aanbestedende dienst niet konden worden voorzien).

⁽¹⁾ PB L 199 van 9.8.1993, blz. 84.

Beroep, op 12 november 2002 (op 11 november 2002 per fax) ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-401/02)

(2003/C 19/23)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 november 2002 beroep ingesteld tegen de Bondsrepubliek Duitsland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. Schmidt, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. Vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 12, lid 7, van richtlijn 97/33/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 30 juni 1977 inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/61⁽¹⁾, door niet de maatregelen te nemen die nodig zijn om de tenuitvoerlegging van deze richtlijn te verzekeren of in ieder geval de Commissie niet van deze maatregelen in kennis te stellen.
2. Verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie maakt er bezwaar tegen dat — ondanks het verstrijken van de termijn voor de feitelijk invoering van carriervoorkeuze op 1 januari 2000 — door de als „organisatie met een aanmerkelijke macht op de markt” aangemelde exploitant in Duitsland momenteel geen carriervoorkeuze voor lokale gesprekken wordt aangeboden. De hiervoor ter rechtvaardiging aangevoerde gronden acht zij ontoereikend.

— Of ook in geval van lokale gesprekken de mogelijkheid van carriervoorkeuze geboden moet worden, dient aan de hand van de tekst van de richtlijn te worden bepaald. Wanneer de tekst niet eenduidig kan worden uitgelegd, kan voor de uitlegging op de overwegingen worden teruggegrepen. De tekst van artikel 12, lid 7, is echter ten aanzien van het toepassingsgebied van de carriervoorkeuze bij lokale gesprekken eenduidig. In de tweede plaats wordt in de vijfde overweging waarnaar de Duitse regering verwijst, het Groenboek over een nummeringsbeleid voor telecommunicatiediensten in Europa niet als referen-

tiedocument voor de vaststelling van de uit de richtlijn voortvloeiende verplichtingen maar alleen als voorbereidend document genoemd. In de derde plaats is de verwijzing naar de verklarende woordenlijst bij het Groenboek achterhaald en moet deze in de historische context, met name de latere ontwikkeling worden gezien. Met name hangt de omvang van de carriervoorkeuze van de op de betreffende markt bereikte mate van liberalisering af. In de resolutie van 17 juli 1997 over het Groenboek over een nummeringsbeleid voor telecommunicatiediensten in Europa⁽²⁾ riep het Europees Parlement de Commissie op voorstellen in te dienen ter verandering van de reeds bestaande richtlijn 97/33/EG om carriervoorkeuze voor aanbieders van vaste plaatselijke aansluitingen met een aanzienlijke machtspositie op de markt in te voeren, om een eerlijke concurrentie mogelijk te maken. Zoals de Raad daarna in zijn resolutie van 22 september 1997 over de verdere bepaling van een beleid terzake van nummering voor telecommunicatiediensten in de Europese Gemeenschap⁽³⁾ vaststelde, dient door de stapsgewijze invoering van carriervoorkeuze, althans voor exploitanten met een aanmerkelijke macht op de markt, die diensten van vaste lokale telefonie leveren, „de mededinging in alle marktsectoren” te worden bevorderd. Na de liberalisering van de markt voor lokale gesprekken (d.w.z. in beginsel vanaf 1 januari 1998) bevordert de beschikbaarheid van carriervoorkeuze op lokaal niveau de mededinging in dit marktsegment. De Commissie bevestigde dienovereenkomstig dat artikel 12, lid 7 op de carriervoorkeuze op lokaal niveau van toepassing is door in de overwegingen 2 en 3 van haar beschikking van 22 december 1999 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk om uitstel, overeenkomstig artikel 20, lid 2, van richtlijn 97/33/EG, in de bij richtlijn 98/61/EG gewijzigde versie, van de verplichting om carriervoorkeuze in te voeren, uitdrukkelijk te verwijzen naar onder meer carriervoorkeuze bij lokale gesprekken als een verplichting op grond van artikel 12, lid 7 van de richtlijn.

— Een uitstel van de verplichtingen kan alleen overeenkomstig de procedure van artikel 20, lid 2, van de richtlijn worden toegekend. Duitsland behoort niet tot de landen die voor de omzetting van artikel 12, lid 7, van de richtlijn een extra overgangstermijn hebben gekregen. Voorts is de Commissie van mening dat er op zijn laatst sinds 1 januari 2000 geen grond meer bestond voor vertrouwen op een vervulling van de economische voorwaarden voor investeringen in het lokale netwerk.

⁽¹⁾ PB L 268 van 3.10.1998, blz. 37.

⁽²⁾ PB C 286 van 22.9.1997, blz. 232.

⁽³⁾ PB C 303 van 4.10.1997, blz. 1.

Verzoek van het Tribunale di Milano — Vierde strafkamer — van 29 oktober 2002, om een prejudiciële beslissing in de aldaar aanhangige strafzaken tegen Dell'Utri Marcello, Luzi Romano en Comincioli Romano

(Zaak C-403/02)

(2003/C 19/24)

Het Tribunale di Milano — Vierde strafkamer — heeft bij beschikking van 29 oktober 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 november 2002, in de aldaar dienende strafzaken tegen Dell'Utri Marcello, Luzi Romano en Comincioli Romano het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- Kan artikel 6 van de Eerste richtlijn (68/151/EEG) ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd, dat de lidstaten niet alleen verplicht zijn passende sancties vast te stellen wegens de niet-openbaarmaking van de balans en van de winst-en-verliesrekening van de ondernemingen, maar ook wegens vervalsing daarvan alsmede van de andere mededelingen van de vennootschap aan de aandeelhouders of het publiek, of van andere informatie over de economische, vermogens- of financiële situatie die de vennootschap over zichzelf of over de groep waartoe zij behoort, moet verstrekken?
- Moet het begrip „passende sanctie” — ook volgens artikel 5 EG-Verdrag — aldus worden uitgelegd, dat concreet in het normatieve kader (dus in het strafrecht of het strafprocesrecht) van de lidstaat kan worden beoordeeld of de sanctie passend en dus „doelmatig, doeltreffend en werkelijk afschrikwekkend” is?
- Zijn deze kenmerken te vinden in de gecombineerde bepalingen van de artikelen 2621 en 2622 BW, zoals gewijzigd bij wetsbesluit nr. 61 van 11 april 2002? Kan met name de bepaling van artikel 2621 BW als „voldoende afschrikwekkend” en „concreet passend” worden beschouwd, wanneer daarin vervalsing van de balans zonder vermogensschade of met vermogensschade maar niet vervolgbaar krachtens 2622 BW wegens het ontbreken van een klacht, wordt gestraft als overtreding met een gevangenisstraf van een jaar en zes maanden? Is het ten slotte passend om voor strafbare feiten als bedoeld in artikel 2622, eerste alinea, BW (dus begaan in het kader van niet op de beurs genoteerde ondernemingen) voor te

schrijven dat zij alleen na een klacht van partijen (dus van aandeelhouders en schuldeisers) kunnen worden vervolgd, ook in verband met de concrete bescherming van het algemeen belang van de transparantie van de ondernemingsmarkt, wat betreft de mogelijke communautaire dimensie van die markt?

⁽¹⁾ Eerste Richtlijn 68/151/EEG van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken (PB L 65 van 14.3.1968 blz. 8).

Beroep, op 15 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-407/02)

(2003/C 19/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 15 november 2002 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Nolin en M. Konstantinidi, leden van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) vast te stellen dat de Helleense Republiek, door de rechtstreekse plaatsing door de gemeente Serres, zonder voorafgaande oproep tot mededinging, van de opdracht „Opleving van de gemeente Serres: voorbereidende studie en proefprogramma voor de verwezenlijking”, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de bepalingen van richtlijn 92/50/EEG ⁽¹⁾ (artikelen 8 en volgende), die voorzien in het uitschrijven van een aanbesteding, en de bij het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening te volgen procedure bepalen;
- b) de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De bepalingen van richtlijn 92/50/EEG regelen de keuze van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, en stellen gemeenschappelijke regels vast voor de sector aanbestedingen van studies en de technische sector. Zij zijn van toepassing op opdrachten waarvan de geschatte waarde een bepaalde minimumgrens bereikt of overschrijdt.

Volgens de Commissie is de opdracht „Opleving van de gemeente Serres: voorbereidende studie en proefprogramma voor de verwezenlijking”, een overheidsopdracht voor dienstverlening, die, gezien het voorwerp en de waarde ervan, binnen de werkingssfeer van de richtlijn valt. De opdracht werd echter niet aangekondigd, maar werd door de gemeente Serres rechtstreeks toegewezen.

De Commissie beklemtoont, dat in het onderhavige geval geen beroep kan worden gedaan op de uitzondering van artikel 6 (overheidsopdracht gegund aan een instantie die zelf een aanbestedende dienst is in de zin van de richtlijn) of op de uitzondering van artikel 1, sub a-ix, van de richtlijn.

(¹) Richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1).

Hogere voorziening, op 18 november 2002 ingesteld door J. Pflugradt tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 22 oktober 2002 in de gevoegde zaken T-178/00 en T-341/00, J. Pflugradt tegen Europese Centrale Bank

(Zaak C-409/02 P)

(2003/C 19/26)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 november 2002 hogere voorziening ingesteld door J. Pflugradt, vertegenwoordigd door N. Pflüger, advocaat te Frankfurt am Main, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 22 oktober 2002 in de gevoegde zaken T-178/00 en T-341/00, J. Pflugradt tegen Europese Centrale Bank.

Rekwirant concludeert dat het den Hove behage, het arrest (¹) waartegen hogere voorziening is ingesteld, te vernietigen en

1. zijn beoordelingsrapport voor het jaar 1999 van 23 november 1999 nietig te verklaren;

2. de in de nota van 28 juni 2000 vervatte beslissing van verweerster („ECB”), waarbij zijn bevoegdheden zijn gewijzigd, nietig te verklaren;
3. de ECB in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

— Het bestreden arrest miskent de omvang en de organisatie van de functionele zelfstandigheid die de ECB is toegekend in het bij artikel 36.1 van de ESCB-statuten en artikel 9, sub a, eerste volzin, van de Conditions of Employment („CoE”) ingevoerde contractuele stelsel. Op grond van deze onjuiste rechtsopvatting is het Gerecht ervan uitgegaan dat de ECB in het contractuele stelsel dezelfde ruime discretionaire bevoegdheid toekomt als de werkgever bij de tewerkstelling van het personeel in het kader van het Europese ambtenarenrecht. Er moet evenwel onderscheid worden gemaakt tussen die discretionaire bevoegdheid bij de tewerkstelling van het personeel en de discretionaire bevoegdheid bij de organisatie van de instelling. Het Gerecht van eerste aanleg heeft ten onrechte geoordeeld dat de ECB bevoegd was, verzoekers functieomschrijving, die bestanddeel van de overeenkomst was geworden, terzijde te schuiven en verzoeker de hem contractueel overeengekomen werkzaamheden te ontnemen. Overeenkomstig de beginselen van het ambtenarenrecht had het Gerecht van eerste aanleg geen rekening ermee mogen houden of de ontnomen bevoegdheden „hoofdbestanddelen” van de contractueel overeengekomen werkzaamheden waren. Het had moeten nagaan of de ontnomen bevoegdheden definitief in de arbeidsovereenkomst waren geregeld.

Mochten de contractueel overeengekomen werkzaamheden niet kunnen worden voortgezet omdat de functie is komen te vervallen, dan voorziet artikel 11, sub a, ii, tweede volzin, van de CoE in de mogelijkheid van ontslag om organisatorische redenen. Die bepaling toont dus duidelijk aan dat het niet is toegestaan, de inhoud van de overeenkomst eenzijdig te wijzigen, waardoor de arbeidsrechtelijke verhoudingen „verder worden ontwikkeld” zonder dat daarbij rekening wordt gehouden met wat in de overeenkomst is bepaald. Evenmin is het toegestaan de beslissing over de toepassing van twee organisatievormen met contradictoire gevolgen aan de ECB als werkgeefster in arbeidsrechtelijke zin over te laten. De ECB zou in dat geval — eventueel zelfs willekeurig — kunnen kiezen tussen beëindiging van de overeenkomst op grond van artikel 11, sub a, ii, van de CoE en voortzetting van de overeenkomst in strijd met de bepalingen van de overeenkomst.

Het Gerecht van eerste aanleg heeft verzoekers verantwoordelijkheid voor de beoordeling van de leden van het UNIX-team ten onrechte gekwalificeerd als niet-essentieel bestanddeel van de arbeidsovereenkomst, hoewel die verantwoordelijkheid in de functieomschrijving is aangeduid als een van de „key responsibilities”. Het Gerecht heeft de functieomschrijving ook verkeerd uitgelegd door ervan uit te gaan dat de taken slechts voorlopig zijn toebedeeld.

— Schending van de bewijsvoorschriften.

(¹) Nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 6 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve. Tic. A.Ş., te Istanbul en Finanzlandesdirektion Oberösterreich

(Zaak C-414/02)

(2003/C 19/27)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 6 november 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 november 2002, in het geding tussen Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve. Tic. A.Ş., te Istanbul en Finanzlandesdirektion Oberösterreich, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Moet, gelet op artikel 202, lid 3, van het douanewetboek, de in § 79, lid 2, ZollR-DG neergelegde regel, die tegelijkertijd een douaneschuld schept voor de werk- of opdrachtgever en voor de werknemer of de persoon in ander dienstverband ontstaat, wanneer laatstbedoelde bij de uitvoering van hem door eerstbedoelde gegeven opdrachten douaneverplichtingen heeft geschonden, als een ontoelaatbare en derhalve met het gemeenschapsrecht onverenigbare verruiming van het begrip schuldenaar worden aangemerkt?”

Beroep, op 19 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-415/02)

(2003/C 19/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 november 2002 beroep ingesteld tegen Koninkrijk België door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Lyal en Ch. Giolito als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk België, door de inschrijving, in België, op nieuwe effecten die zijn uitgegeven, hetzij bij de oprichting van een vennootschap of een beleggingsfonds, hetzij na een kapitaalverhoging, hetzij bij de uitgifte van een lening, te onderwerpen aan de „taks op de beursverrichtingen”;

door de materiële overhandiging van effecten aan toonder die Belgische of vreemde openbare fondsen betreffen,

wanneer het gaat om nieuwe effecten die zijn uitgegeven, hetzij bij de oprichting van een vennootschap of een beleggingsfonds, hetzij na een kapitaalverhoging, hetzij bij de uitgifte van een lening, te onderwerpen aan de „taks op de aflevering van effecten aan toonder”,

de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 11 van richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal⁽¹⁾;

- het Koninkrijk België in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De in de conclusies bedoelde belastingen zijn in strijd met artikel 11 van de richtlijn, aangezien zij worden geheven op de aflevering aan de inschrijver en/of de levering van nieuwe effecten. In die gevallen is de in artikel 12, lid 1, sub a, van de richtlijn bedoelde afwijking, die het de lidstaten mogelijk maakt om rechten op de overdracht van effecten te heffen, niet van toepassing, want een dergelijke „overdracht” vooronderstelt het bestaan van een vorige eigenaar van de betrokken effecten.

⁽¹⁾ PB L 249 van 3.10.1969, blz. 25.

Beroep, op 19 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-417/02)

(2003/C 19/29)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 november 2002 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia, juridisch adviseur bij haar juridische dienst.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) vast te stellen dat de Helleense Republiek,

- door de bepalingen van artikel 3, lid 1, sub c, en lid 2, van presidentieel decreet 107/93 vast te stellen en te handhaven,

- door te aanvaarden dat het Techniko Epimelitirio Elladas (TEE), de inschrijving waarbij een noodzakelijke voorwaarde is om in Griekenland het beroep van architect uit te oefenen, systematisch de inschrijving weigert van gemeenschapsonderdanen met niet-Griekse diploma's die krachtens richtlijn 85/384/EEG⁽¹⁾ zouden moeten worden erkend, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens richtlijn 85/384/EEG van de Raad van 10 juni 1985 inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels op het gebied van de architectuur, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten;
- b) de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster verwijt de Helleense Republiek de onjuiste omzetting van richtlijn 85/384/EEG in nationaal recht, aangezien de Griekse regeling inhoudt: a) een parallel systeem voor de betwisting van diploma's, certificaten of titels, dat verder gaat dan dat waarin de richtlijn voorziet (beroep bij het Raadgevend Comité voor de opleiding op het gebied van de architectuur), en b) een op de overige lidstaten rustende verplichting die verder gaat dan die waaraan zij krachtens artikel 6, lid 1, van de richtlijn onderworpen zijn.

Bovendien verwijt de Commissie verweester, de richtlijn niet naar behoren toe te passen wegens de onjuiste administratieve praktijk van het Techniko Epimelitirio Elladas (TEE). Het TEE onderzoekt niet tijdig de aanvragen om inschrijving in zijn register, of brengt de aanvragers niet gemotiveerd op de hoogte van de weigering om ze in te schrijven.

⁽¹⁾ PB L 223 van 21.8.1985, blz. 15.

Verzoek van het Bundespatentgericht van 15 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het beroep van PRAKTIKER Bau- und Heimwerkermärkte AG

(Zaak C-418/02)

(2003/C 19/30)

Het Bundespatentgericht heeft bij beschikking van 15 oktober 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 november 2002, in het beroep van PRAKTIKER Bau- und Heimwerkermärkte AG, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen om een prejudiciële beslissing verzocht omtrent de volgende vragen inzake de uitlegging van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 40, blz. 1 van 11 februari 1989):

1. Is detailhandel in waren een dienst in de zin van artikel 2 van de richtlijn?

Zo ja:

2. In hoeverre moeten dergelijke diensten van een detailhandelaar inhoudelijk nader worden gepreciseerd, om te garanderen dat het voorwerp van de merkbescherming voldoende bepaald is, hetgeen vereist is voor
 - a) de in artikel 2 van de richtlijn geregelde functie van het merk, waren en diensten van een onderneming te onderscheiden van die van een andere onderneming,
 - b) de afbakening van de omvang van de bescherming van een dergelijk merk in geval van collisie?
3. In hoeverre moet de mate van overeenstemming (artikelen 4, lid 1, sub b, en 5, lid 1, sub b, van de richtlijn) worden bepaald tussen dergelijke diensten van een detailhandelaar en
 - a) andere, met de handel in waren samenhangende diensten, of
 - b) door de betrokken detailhandelaar verhandelde waren?

Hogere voorziening, op 21 november 2002 ingesteld door Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer — uitgebreid) van 12 september 2002 in zaak T-89/00⁽¹⁾, Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-422/02 P)

(2003/C 19/31)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 november 2002 hogere voorziening ingesteld door Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, te Nuremberg (Duitsland), vertegenwoordigd door K. Adamantopoulos, J. J. Gutiérrez Gisbert en J. Branton, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer — uitgebreid) van 12 september 2002 in zaak T-89/00, Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 12 september 2002 in zaak T-89/00 te vernietigen;
2. de Raad te verwijzen in de kosten van deze procedure en van de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg;
3. nietig te verklaren artikel 3, laatste alinea, van verordening (EG) nr. 173/2000 van de Raad van 24 januari 2000 tot beëindiging van de antidumpingprocedures met betrekking tot de invoer van grote elektrolytische aluminium-condensatoren („GEAC's”) uit Japan, de Republiek Korea en Taiwan⁽²⁾, voorzover daarin niet is bepaald dat deze verordening met terugwerkende kracht vanaf 4 december 1997 van toepassing is; subsidiair, de zaak terug te wijzen naar het Gerecht van eerste aanleg.

Ten slotte, niettegenstaande het feit dat rekwirantes zaak niet is gebaseerd op schending van het algemene gelijkheidsbeginsel, heeft het Gerecht van eerste aanleg volgens rekwirante in elk geval blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting (en geen passende motivering gegeven) toen het in punt 57 van het arrest concludeerde dat de verschillende rechtsgrondslag voor de heffing van antidumpingrechten op GEAC's uit de Verenigde Staten en Thailand enerzijds en uit Japan anderzijds volstond om geen schending van het gelijkheidsbeginsel in het onderhavige geval op te leveren.

⁽¹⁾ PB 2000, C 163, blz. 32.

⁽²⁾ PB 2000, L 22, blz. 1.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB 1996, L 56, blz. 1).

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante betoogt dat het Gerecht van eerste aanleg ten onrechte zijn eigen interpretatie van rekwirantes vordering in de plaats heeft gesteld door in punt 48 van het arrest te verklaren dat er volgens rekwirante „in wezen sprake [was] van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van het gelijkheidsbeginsel in de bestreden verordening”. Het Gerecht van eerste aanleg had integendeel moeten stellen dat er volgens rekwirante in wezen sprake was van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van het in artikel 9, lid 5, van de antidumpingbasisverordening⁽³⁾ opgenomen non-discriminatiebeginsel op de feiten van het geding. Indien het Gerecht van eerste aanleg de toepassing van het in artikel 9, lid 5, van de antidumpingbasisverordening opgenomen non-discriminatiebeginsel in overweging had genomen zoals het hoorde in plaats van alle aandacht te richten op het gelijkheidsbeginsel, dan was het tot een andere conclusie gekomen.

Rekwirante voert ook aan dat het Gerecht van eerste aanleg blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door in punt 58 van het arrest inzake artikel 9, lid 5, van de antidumpingbasisverordening te concluderen dat:

- (i) artikel 9, lid 5, enkel het opleggen van antidumpingrechten in het begin betreft;
- (ii) artikel 9, lid 5, niet noodzakelijk van toepassing is op het van kracht blijven van antidumpingrechten overeenkomstig artikel 11, lid 2, van die verordening; en
- (iii) artikel 9, lid 5, door de Raad naar goedgevoelen mag worden toegepast en als zodanig geen dwingende rechtsregel is.

Beroep, op 22 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-423/02)

(2003/C 19/32)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 november 2002 beroep ingesteld tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Lewis en M. Konstantinidis als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- 1) vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen⁽¹⁾, of althans deze bepalingen niet ter kennis van de Commissie te brengen, de krachtens artikel 18 van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- 2) het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt dat de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk tijdig de nodige procedures ter omzetting van richtlijn 1999/31/EG in nationaal recht moeten opstarten, zodat de omzetting ongeacht de aard van deze procedures binnen de voorgeschreven termijn voltooid is en dat zij de Commissie hierover moeten inlichten.

Aangezien het Verenigd Koninkrijk de Commissie niet heeft ingelicht over de bepalingen die het heeft vastgesteld om aan de richtlijn te voldoen, en de Commissie niet over andere informatie beschikt waaruit zij zou kunnen afleiden dat het Verenigd Koninkrijk de nodige bepalingen heeft vastgesteld, kan zij niet anders dan aannemen dat het Verenigd Koninkrijk deze bepalingen nog niet heeft vastgesteld en dat het bijgevolg zijn verplichtingen krachtens deze richtlijn niet is nagekomen.

(¹) PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1.

Beroep, op 22 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-424/02)

(2003/C 19/33)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 november 2002 beroep ingesteld tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Lewis en M. Konstantinidis als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- 1) vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan artikel 3, lid 1, van richtlijn 75/439/EEG van de Raad (¹), zoals gewijzigd bij richtlijn 87/101/EEG inzake afgewerkte olie (²), volgens hetwelk de lidstaten de nodige maatregelen moeten nemen om voorrang te geven aan de behandeling van afgewerkte olie door regeneratie, of althans deze bepalingen niet ter kennis van de Commissie te brengen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- 2) het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 249 EG, volgens hetwelk een richtlijn voor elke lidstaat verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat, impliceert dat de lidstaten de in de richtlijn gestelde termijn om aan deze richtlijn te voldoen, in acht moeten nemen. Deze termijn is op 1 januari 1990 verstreken zonder dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de nodige bepalingen heeft vastgesteld om aan de in de vordering van de Commissie genoemde richtlijn te voldoen.

(¹) PB L 194 van 25.7.1975, blz. 23.

(²) PB L 42 van 12.2.1987, blz. 43.

Verzoek van de Cour administrative (Groothertogdom Luxemburg) van 21 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Johanna Maria Delahaye, echtgenote Boor, en Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative

(Zaak C-425/02)

(2003/C 19/34)

De Cour administrative heeft bij beschikking van 21 november 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 25 november 2002, in het geding tussen Johanna Maria Delahaye, echtgenote Boor, en Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Kan, gelet op de hiervoor nader aangeduide bepalingen van de richtlijnen 77/187/EEG (¹), 98/50/EG (²), en 2001/23/EG (³) bij de overgang van een onderneming van een vereniging zonder winstoogmerk, een privaatrechtelijke rechtspersoon, naar de Staat, laatstgenoemde in zijn hoedanigheid van cessionaris worden toegestaan, de rechten en verplichtingen van de cedent enkel over te nemen voorzover deze verenigbaar zijn met zijn eigen publiekrechtelijke regelgeving, met name op het gebied van de beloning, waar de voorwaarden en de hoogte van de bezoldigingen bij groothertogelijke verordening worden vastgesteld, waarbij overigens in aanmerking moet worden genomen dat het statuut van overheidswerknemer voor het betrokken personeel wettelijke voordelen op het gebied van onder meer loopbaanontwikkeling en arbeidszekerheid met zich brengt en dat de betrokken personeelsleden in geval van onenigheid over de „aanmerkelijke wijzigingen” van de arbeidsverhouding in de zin van artikel 4, lid 2, van de

richtlijnen, het recht behouden deze arbeidsverhouding te beëindigen volgens de in deze bepaling neergelegde modaliteiten.

- (1) Richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan (PB L 61 van 5.3.1977, blz. 26).
- (2) Richtlijn 98/50/EG van de Raad van 29 juni 1998 tot wijziging van Richtlijn 77/187/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van vestigingen (PB L 201 van 17.7.1998, blz. 88).
- (3) Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen (PB L 82 van 22.3.2001, blz. 16).

Hogere voorziening, op 25 november 2002 ingesteld door Giuseppe Di Pietro tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 27 september 2002 in zaak T-254/01, Giuseppe Di Pietro/Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-427/02 P)

(2003/C 19/35)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 25 november 2002 hogere voorziening ingesteld door Giuseppe Di Pietro, vertegenwoordigd door G. Monforte, advocaat te Messina (Italië), tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 27 september 2002 in zaak T-254/01, Giuseppe Di Pietro/Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirant concludeert dat het den Hove behage:

- de stukken betreffende de tot de selectie toegelaten kandidaten op te vragen;
- voorzover de daarin vermelde kwaliteiten niet overeenkomen met de kwaliteiten die objectief uit de aankondiging van het vergelijkend onderzoek zijn af te leiden,

de sollicitaties van de kandidaten die deze kwaliteiten niet bezitten niet-toelaatbaar te verklaren en de beraadslagingen van de Rekenkamer op dit punt en iedere daaruit voortvloeiende maatregel nietig te verklaren;

- de binnen de termijn van de openbare aankondiging ingediende stukken op te vragen waaruit de kwaliteiten van de heer Hervé blijken;
- in elk geval, voorzover diens kwaliteiten niet in overeenstemming zijn met die welke objectief uit de aankondiging van het vergelijkend onderzoek zijn af te leiden, de benoeming van de heer Hervé nietig te verklaren en de nodige maatregelen te gelasten;
- vast te stellen dat indien rekwirant de enige geschikte kandidaat met de vereiste kwaliteiten is die belangstelling heeft getoond voor de functie van secretaris-generaal van de Rekenkamer, hij het recht heeft om tot secretaris-generaal te worden benoemd, rekening gehouden met het feit dat de aankondiging van het vergelijkend onderzoek geen regels bevatte die de Rekenkamer het recht voorbeholden om geschikt geachte kandidaten al dan niet te benoemen;
- over verzoekers kosten en over de schade die hij heeft geleden doordat hij niet is benoemd, te beslissen als naar recht.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant komt op tegen het feit dat het Gerecht van eerste aanleg zijn beroep kennelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard door de door de Rekenkamer opgeworpen exceptie te aanvaarden dat zijn verklaring van 2 augustus 2001 niet als een klacht kan worden aangemerkt.

Volgens het Gerecht betwist rekwirant in zijn brief van 2 augustus niet de wettigheid van de voor hem nadelige beslissing, en probeert hij daarmee evenmin op enige wijze in der minne genoegdoening van zijn eisen te verkrijgen, maar heeft hij zich ertoe beperkt vragen te stellen en om openbaarmaking van bepaalde documenten te verzoeken. Bijgevolg kan genoemde brief niet als een klacht in de zin van artikel 90, lid 2, van het Statuut worden aangemerkt.

Rekwirant betoogt dat deze stelling van het Gerecht onjuist is aangezien zijn verklaring van 2 augustus 2001 ook een verzoek tot handelen bevat.

Verzoek van de Cour de cassation (Frankrijk), chambre commerciale, financière et économique, van 19 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Bacardi-Martini SAS en Télévision française TF1 SA, Groupe Jean-Claude Darmon SA en Girosport SARL

(Zaak C-429/02)

(2003/C 19/36)

De Cour de cassation (Frankrijk), chambre commerciale, financière et économique, heeft bij arrest van 19 november 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 november 2002, in het geding tussen Bacardi-Martini SAS en Télévision française TF1 SA, Groupe Jean-Claude Darmon SA en Girosport SARL, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Verzet richtlijn 89/552/EEG⁽¹⁾ van 3 oktober 1989, de zogenaamde „Televisie zonder grenzen“-richtlijn, in de versie van vóór die voortvloeiend uit richtlijn 97/36/EG⁽²⁾ van 30 juni 1997, zich ertegen dat een nationale wettelijke regeling, zoals de artikelen L.17 tot en met L.21 van de Franse Code des débits de boissons (Wet op de drankgelegenheden) en artikel 8 van decreet nr. 92280 van 27 maart 1992, om redenen van bescherming van de volksgezondheid en onder bedreiging van strafvervolging een verbod stelt op televisiereclame voor alcoholhoudende dranken van binnenlandse oorsprong of uit andere lidstaten van de Unie, in de vorm van reclamespots in de zin van artikel 10 van de richtlijn dan wel indirecte reclame die verschijnt doordat op de televisie borden met reclame voor alcoholhoudende dranken te zien zijn, zonder dat deze echter sluikreclame vormt zoals bedoeld in artikel 1, sub c, van de richtlijn?
- 2) Moeten artikel 49 EG-Verdrag en het beginsel van vrij verkeer van televisie-uitzendingen binnen de Unie aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat een nationale wettelijke regeling, zoals die welke voortvloeit uit de artikelen L.17 tot en met L.21 van de Franse Code des débits de boissons en artikel 8 van decreet nr. 92280 van 27 maart 1992, die om redenen van bescherming van de volksgezondheid en onder bedreiging van strafvervolging een verbod stelt op televisiereclame voor alcoholhoudende dranken van binnenlandse oorsprong of uit andere lidstaten van de Unie in de vorm van reclamespots in de zin van artikel 10 van de richtlijn dan wel indirecte reclame die verschijnt doordat op de televisie borden met reclame voor alcoholhoudende dranken te zien zijn, zonder dat deze echter sluikreclame vormt zoals bedoeld in artikel 1, sub c, van de richtlijn, tot gevolg heeft dat de met uitzending en distributie van televisieprogramma's belaste omroeporganisaties:

- a) afzien van de doorgifte van televisieprogramma's, zoals met name de uitzending van sportevenementen, ongeacht of deze in Frankrijk dan wel in andere landen van de Unie plaatsvinden, wanneer daarin verboden reclame in de zin van de Franse Code des débits de boissons voorkomt;
- b) of programma's doorgeven op voorwaarde dat hierin geen verboden reclame in de zin van de Franse Code des débits de boissons voorkomt, waardoor de sluiting van reclameovereenkomsten met betrekking tot alcoholhoudende dranken, zowel van binnenlandse oorsprong of afkomstig uit andere lidstaten van de Europese Unie, wordt verhinderd?

⁽¹⁾ Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten (PB L 298 van 17.10.1989, blz. 23).

⁽²⁾ Richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 tot wijziging van richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten (PB L 202 van 30.7.1997, blz. 60).

Beroep, op 28 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-430/02)

(2003/C 19/37)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 november 2002 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C.-F. Durand en R. Amorosi als gemachtigden,

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om de regeling inzake de bij regionale wetten 31/1982 en 14/1966 ingestelde kwaliteitskeurmerken van de regio's Abruzzo respectievelijk Sicilië in te trekken of te wijzigen, niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 28 EG op haar rustende verplichtingen,
- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens het door de regio's Abruzzo en Sicilië ingevoerde systeem van keurmerken mogen dergelijke merken enkel worden gebruikt voor in deze regio's be- of verwerkte producten die aan een bindende productieregeling voldoen. De kwaliteit van de betrokken producten is derhalve uitdrukkelijk aan hun herkomst uit Abruzzo of Sicilië gekoppeld, hetgeen bij de consumenten de indruk wekt dat de producten uit deze regio's van betere kwaliteit zijn dan die uit andere regio's. Het gebruik van deze benaming strekt er dus toe consumenten aan te zetten om eerder deze producten dan ingevoerde producten te kopen, waardoor de afzet ervan ten koste van de uit andere lidstaten afkomstige producten wordt bevoordeeld.

Daaruit volgt dat het door de regio's Abruzzo en Sicilië ingevoerde systeem van keurmerken in strijd met artikel 28 EG beperkingen van het intercommunautaire handelsverkeer meebrengt.

Beroep, op 29 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk

(Zaak C-431/02)

(2003/C 19/38)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 november 2002 beroep ingesteld tegen Verenigd Koninkrijk door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Lewis en M. Konstantinidis als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- 1) vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, door niet alle nodige maatregelen te nemen om te voldoen aan zijn verplichtingen krachtens de artikelen 1, leden 4 en 5, 2, leden 1, 2 en 4, 3, leden 1 tot en met 4, 4, leden 1 tot en met 3, en 5, leden 1 en 2, van richtlijn 91/689/EEG van de Raad betreffende gevaarlijke afvalstoffen⁽¹⁾, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die krachtens deze richtlijn en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap op hem rusten;
- 2) het Verenigd Koninkrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens artikel 10, lid 1, van de richtlijn, zoals gewijzigd bij richtlijn 94/31/EG van de Raad van 27 juni 1994 tot wijziging van richtlijn 91/689/EEG betreffende gevaarlijke afvalstoffen⁽²⁾, moeten de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om voor 27 juni 1995 aan de richtlijn te voldoen, en de Commissie daarvan onverwijld in kennis stellen. Artikel 10, lid 3, van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht meedelen die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Bij het onderzoek van de haar meegedeelde nationale wetgeving stelde de Commissie vast dat de omzetting door het Verenigd Koninkrijk een aantal incoherenties en lacunes vertoonde. Aangezien de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk haar geen nieuwe wetgeving hebben meegedeeld die dit verhelpt, behalve een nog niet goedgekeurd ontwerp voor Gibraltar, concludeert de Commissie dat het Verenigd Koninkrijk de artikelen 1, leden 4 en 5, 2, leden 1, 2 en 4, 3, leden 1 tot en met 4, 4, leden 1 tot en met 3, en 5, leden 1 en 2, van de richtlijn niet naar behoren heeft omgezet.

⁽¹⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 20.

⁽²⁾ PB L 168 van 2.7.1994, blz. 28.

Verzoek van de Ufficio del Giudice di Pace di Lendinara (RO), Italia van 29 oktober 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Lucio Trombin en Insight World Education Systems Limited, in tegenwoordigheid van Valeria Trombin

(Zaak C-432/02)

(2003/C 19/39)

De Ufficio del Giudice di Pace di Lendinara heeft bij beschikking van 29 oktober 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 29 november 2002, in het geding tussen Lucio Trombin en Insight World Education Systems Limited, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Zijn de beginselen van het EG-Verdrag betreffende het vrije verkeer van personen (artikelen 39 EG en volgende), het recht van vestiging (artikelen 43 EG en volgende) en het vrij verrichten van diensten (artikelen 49 EG en volgende), zoals uitgelegd in de rechtspraak van het Hof,

verenigbaar met nationale regelingen of administratieve praktijken, zoals omschreven in de punten III en IV van de onderhavige beschikking, en in het bijzonder met nationale regelingen en/of administratieve praktijken, die:

- de Italiaanse vestiging van een vennootschap wier hoofdvestiging in het Verenigd Koninkrijk is gelegen, belemmeren in de uitoefening van een activiteit in het gastland, bestaande in de organisatie en het beheer van opleidingen ter voorbereiding van universitaire examens, een activiteit waarvoor deze vennootschap naar behoren is gemachtigd en erkend door de Britse autoriteiten;
- een discriminerende werking hebben ten aanzien van nationale instellingen die soortgelijke activiteiten verrichten;
- de Italiaanse vestiging van dezelfde vennootschap verbieden en/of in ernstige mate belemmeren om in een andere lidstaat onder bezwarende titel propedeutische diensten voor de uitoefening van de bovengenoemde activiteit te verkrijgen;
- de studenten ontmoedigen om zich voor deze opleidingen in te schrijven;
- de ingeschreven studenten belemmeren de beroepsopleiding te volgen alsmede een titel te behalen die de houder ervan voordelen kan bieden voor de toegang tot een beroepsactiviteit, dan wel voordelen om dit beroep met groter profijt ook in andere lidstaten uit te oefenen?

- 2) Moet artikel 2 van richtlijn nr. 89/48/EG⁽¹⁾ van 21 december 1988, aldus worden uitgelegd dat het rechten verleent die ook voordat het in artikel 1 van deze richtlijn bedoelde diploma wordt behaald, kunnen worden ingeroepen? Zo ja, is deze richtlijn, mede gelet op hetgeen het Hof reeds heeft beslist in het arrest van 7 maart 2002, Commissie/Italië⁽²⁾ (C-145/99), verenigbaar met nationale regelingen of administratieve praktijken, volgens welke:

- de erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee een beroepsopleiding van ten minste drie jaar wordt afgesloten, ter discretie van de autoriteiten staat;
- titels die zijn afgegeven door in Groot-Brittannië erkende universiteiten, enkel voor erkenning in aanmerking komen, indien zij zijn behaald nadat regelmatig de volledige opleiding in het buitenland is gevolgd, waarbij dus de titels worden uitgesloten

welke zijn afgegeven op basis van studieperioden aan buitenlandse instellingen die in Italië werkzaam zijn, ook al zijn zij daarvoor gemachtigd en erkend door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst;

- een attest van de Italiaanse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het land waar de titel is afgegeven, moet worden overgelegd ten bewijze dat de betrokkene voor de gehele duur van de universitaire studie daadwerkelijk ter plaatse heeft verbleven;
- de diploma's „uitsluitend” worden erkend indien in het land van herkomst het beroep reeds is uitgeoefend, waardoor elke erkenning met het oog op de toegang tot een gereguleerd beroep dat voordien nog niet is uitgeoefend, onmogelijk wordt?

- 3) Wat is de betekenis en strekking van „nadelige onderbreking van de beroepsopleiding” in besluit nr. 63/266/EG⁽³⁾ van de Raad van 2 april 1963 en moet als zodanig worden beschouwd de oprichting, door de nationale autoriteiten, van een permanent stelsel van voorlichting, indien daarin te kennen wordt gegeven dat studietitels die zijn afgegeven door een universiteit in Groot-Brittannië, ook al is deze aldaar wettelijk erkend, volgens de nationale wettelijke regeling niet kunnen worden erkend indien zij zijn behaald op basis van studieperioden die op nationaal grondgebied zijn gevolgd?

⁽¹⁾ PB L 19 van 24.1.1989, blz. 16.

⁽²⁾ PB C 109 van 4.5.2002, blz. 2.

⁽³⁾ PB 63 van 20.4.1963, blz. 1338.

Beroep, op 29 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-433/02)

(2003/C 19/40)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 november 2002 beroep ingesteld tegen Koninkrijk België door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. Banks als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk België door de bepalingen inzake het uitleenrecht van richtlijn 92/100/EEG van 19 november 1992 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom⁽¹⁾ niet toe te passen, die krachtens de artikelen 1 en 5 van de richtlijn op hem rustende verplichting niet is nagekomen, en
- het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ofschoon België heeft voorzien in een recht op beloning van de auteur ingeval hij het uitlenen niet kan verbieden, heeft het geen van de uitvoeringsmaatregelen krachtens artikel 63 van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten genomen en het bedrag van de beloningen dus niet vastgesteld.

Ten onrechte wijzen de Belgische autoriteiten op een moeilijkheid de categorieën instellingen te onderscheiden die krachtens artikel 5, lid 3, van de richtlijn kunnen worden vrijgesteld. Wanneer het gelet op de omstandigheden in de betrokken lidstaat niet mogelijk is een geldig onderscheid te maken tussen categorieën instellingen, ligt de oplossing in het opleggen aan alle betrokken instellingen van de verplichting de betrokken beloning te betalen.

⁽¹⁾ PB L 346 van 27.11.1992, blz. 61.

Beroep, op 2 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-436/02)

(2003/C 19/41)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 december 2002 beroep ingesteld tegen Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Knut Simonsson als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- 1) vast te stellen dat Ierland de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995

betreffende de havenstaatcontrole⁽¹⁾, doordat het totale aantal inspecties dat in 1999 en 2000 is verricht, niet ten minste 25 % bedroeg van het aantal afzonderlijke schepen dat zijn havens is binnengelopen;

- 2) Ierland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 5, lid 1, van richtlijn 95/21/EG in de destijds geldende versie verplicht elke lidstaat om ten minste 25 % van het aantal afzonderlijke buitenlandse schepen dat in een bepaald jaar zijn havens binnenloopt te inspecteren. Uit de feiten blijkt dat Ierland deze verplichting in 1999 en 2000 niet is nagekomen, nu het in die jaren 7,5 % en 14,6 % van het aantal in zijn havens binnengelopen schepen heeft geïnspecteerd.

⁽¹⁾ Richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruik maken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole) (PB L 157, blz. 1).

Beroep, op 4 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-439/02)

(2003/C 19/42)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 december 2002 beroep tegen Franse Republiek ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen vertegenwoordigd door K. Simonsson en W. Wils als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Franse Republiek, door in 1999 en 2000 niet ten minste 25 % van het aantal afzonderlijke schepen dat haar havens is binnengelopen, te hebben geïnspecteerd, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 95/21/EG van de Raad⁽¹⁾ van 19 juni 1995, betreffende de controle van schepen door de havenstaat;
2. de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Door in 1999 slechts 14,1 % en in 2000 slechts 12,2 % van de in zijn havens binnengelopen schepen te inspecteren heeft Frankrijk onvoldoende schepen geïnspecteerd. Personeelsgebrek vormt geen rechtvaardigingsgrond voor de niet-nakoming van de uit artikel 5, lid 1, van richtlijn 95/21/EG voortvloeiende verplichtingen.

(¹) Richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruik maken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole) (PB L 157, blz. 1).

Beroep, op 3 december 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-440/02)

(2003/C 19/43)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 3 december 2002 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Maria Patakia en Claudio Loggi als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 1999/42/EG(¹) van het Europees Parlement en de Raad van 7 juni 1999 betreffende de invoering van een regeling voor de erkenning van diploma's betreffende beroepswerkzaamheden die binnen de werkingssfeer van de liberaliseringsrichtlijnen en van de richtlijnen houdende overgangsmaatregelen vallen en tot aanvulling van het algemene stelsel van erkenning van diploma's (Publicatieblad nr. L 201 van 31.7.1999, blz. 77-93), althans daarvan geen kennis te geven, niet heeft voldaan aan de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen;
- de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 249 EG, volgens hetwelk richtlijnen verbindend zijn ten aanzien van te bereiken resultaat voor de lidstaten waarvoor zij bestemd zijn, impliceert de verplichting voor de lidstaten de termijnen voor tenuitvoerlegging te eerbiedigen. In casu is die termijn op 31 juli 2001 verstreken zonder dat de Italiaanse Republiek de maatregelen heeft getroffen die nodig zijn om uitvoering te geven aan de in de conclusies van de Commissie vermelde richtlijn.

(¹) PB L 201 van 31.7.1999, blz. 77.

Verzoek van de Conseil d'Etat van 6 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Societe Caixa Bank France en Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie

(Zaak C-442/02)

(2003/C 19/44)

De Conseil d'Etat heeft bij beschikking van 6 november 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 5 december 2002, in het geding tussen Societe Caixa Bank France en Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Levert het door een lidstaat aan regelmatig op zijn grondgebied gevestigde bankinstellingen opgelegd verbod om een vergoeding te betalen over direct opvraagbare deposito's en andere terug te betalen gelden, gelet op het stilzwijgen van richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000(¹), een belemmering van de vrijheid van vestiging op?
2. Zo ja, welke soorten van redenen van algemeen belang kunnen eventueel ter rechtvaardiging van een dergelijke belemmering worden aangevoerd.

(¹) Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (PB L 126 van 26.5.2000, blz. 1).

Doorhaling van zaak C-254/01 ⁽¹⁾

(2003/C 19/45)

De president van de Vijfde kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 20 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-254/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Finland.

⁽¹⁾ PB C 245 van 1.9.2001.

Doorhaling van zaak C-227/02 ⁽¹⁾

(2003/C 19/47)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-227/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg.

⁽¹⁾ PB C 180 van 27.7.2002.

Doorhaling van zaak C-280/01 ⁽¹⁾

(2003/C 19/46)

De president van de Zesde kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-280/01 [verzoek van de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) om een prejudiciële beslissing]: Brian Watson tegen First Choice Holidays & Flights Ltd, Aparta Hotels Caledonia SA.

⁽¹⁾ PB C 289 van 13.10.2001.

Doorhaling van zaak C-268/02 ⁽¹⁾

(2003/C 19/48)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak C-268/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg.

⁽¹⁾ PB C 219 van 14.9.2002.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 21 november 2002

in zaak T-88/98: Kundan Industries Ltd en Tata International Ltd tegen Raad van de Europese Unie ⁽¹⁾

(„Dumping — Roestvrijstalen bevestigingsmiddelen — Bepaling van uitvoerprijs — Onbetrouwbaarheid van prijs — Bepaling van normale waarde — Rechten van verdediging”)

(2003/C 19/49)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-88/98, Kundan Industries Ltd, Tata International Ltd, gevestigd te Mumbai (Indië), vertegenwoordigd door J.-F. Bellis en P. De Baere, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: S. Marquardt, H.-J. Rabe en G. Berrisch), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: V. Kreuschitz en N. Khan), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van artikel 1 van verordening (EG) nr. 393/98 van de Raad van 16 februari 1998 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van roestvrij stalen bevestigingsmiddelen en delen daarvan, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, India, Maleisië, de Republiek Korea, Taiwan en Thailand (PB L 50, blz. 1), heeft het Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, V. Tiili en J. Pirrung, P. Mengozzi en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 21 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig artikel 1 van verordening (EG) nr. 393/98 van de Raad van 16 februari 1998 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van roestvrij stalen bevestigingsmiddelen en delen daarvan, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, India, Maleisië, de Republiek Korea, Taiwan en Thailand, voorzover het antidumpingrecht dat voor de uitvoer naar de Europese Gemeenschap van de door Kundan Industries Ltd geproduceerde en door Tata International Ltd uitgevoerde producten is vastgesteld, hoger is dan zonder de correctie van de uitvoerprijs op grond van een commissie het geval zou zijn geweest.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verstaat dat de Raad zijn eigen kosten en 30 % van verzoeksters' kosten zal dragen. De Commissie zal haar eigen kosten dragen.

(1) PB C 234 van 25.7.1998.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 7 november 2002

in de gevoegde zaken T-141/99, T-142/99, T-150/99 en T-151/99: Vela Srl en Tecnagrind SL tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„Landbouw — EOGFL — Intrekking van financiële bijstand — Artikelen 23 en 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 — Rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel — Evenredigheidsbeginsel”)

(2003/C 19/50)

(Procestaal: Italiaans)

In de gevoegde zaken T-141/99, T-142/99, T-150/99 en T-151/99, Vela Srl, gevestigd te Milaan (Italië), Tecnagrind SL, gevestigd te Barcelona (Spanje), vertegenwoordigd door G. M. Scarpellini, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Cattabriga en M. Moretto), betreffende, in zaak T-141/99, een verzoek tot nietigverklaring van beschikking C (1999) 540 van de Commissie van 9 maart 1999 houdende intrekking van de bijstand die aan Vela Srl is toegekend bij beschikking C (92) 1494 van de Commissie van 30 juni 1992 betreffende de toekenning van steun uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Oriëntatie, krachtens verordening (EEG) nr. 4256/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het EOGFL, afdeling Oriëntatie (PB L 374, blz. 25), in het kader van project nr. 92.IT.06.001, genaamd „Actie in de vorm van een demonstratieproject inzake de introductie en verkoopbevordering van Luffa cylindrica in achtergestelde Europese gebieden”, in zaak T-142/99, een verzoek tot nietigverklaring van beschikking C (1999) 541 van de Commissie van 4 maart 1999 houdende intrekking van de bijstand die aan Sonda Srl is toegekend bij beschikking C (93) 3401 van de Commissie van 26 november 1993 betreffende de toekenning van steun uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, krachtens verordening nr. 4256/88, in het kader van project nr. 93.IT.06.057, genaamd „Proef- en demonstratieproject ter vermindering van de productiekosten en de bemesting in de zonnebloemteelt”, in zaak T-150/99, een verzoek tot nietigverklaring van beschikking C (1999) 532 van de Commissie van 4 maart 1999 houdende intrekking van de bijstand die aan Tecnagrind SL is toegekend bij beschikking C (93) 3395 van de Commissie van 26 november 1993 betreffende de toekenning van steun uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, krachtens verordening nr. 4256/88, in het kader van project nr. 93.ES.06.031, genaamd „Proef- en demonstratieproject inzake het meervoudig gebruik van vetiver (Vetiveria Zizanoides) in het Middellandse-Zeegebied”, en in zaak T-151/99, een verzoek tot nietigverklaring van beschikking C (1999)

533 van de Commissie van 4 maart 1999 houdende intrekking van de bijstand die aan Tecnagrind SL is toegekend bij beschikking C (96) 2235 van de Commissie van 13 september 1996 betreffende de toekenning van steun uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, krachtens verordening nr. 4256/88, in het kader van project nr. 95.ES.06.005 genaamd, „Demonstratieproject inzake de verwerking van ricinus (*Ricinus Communis*) op landbouwbedrijven ten behoeve van de extractie van natuurlijke aroma's”, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: M. Jaeger, kamerpresident, K. Lenaerts en J. Azizi, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 7 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt de beroepen.*
- 2) *Verstaat dat verzoeksters in elke zaak hun eigen kosten en die van de Commissie zullen dragen.*

(¹) PB C 246 van 28.8.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 23 oktober 2002

in de gevoegde zaken T-269/99, T-271/99 en T-272/99: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Staatssteun — Beschikking tot inleiding van procedure van artikel 88, lid 2, EG — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Belastingmaatregel — Selectief karakter — Gewettigd vertrouwen — Misbruik van bevoegdheid”)

(2003/C 19/51)

(Procestaal: Spaans)

In de gevoegde zaken T-269/99, T-271/99 en T-272/99, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, vertegenwoordigd door A. Creus Carreras en B. Uriarte Valiente, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: F. Santaolalla Gadea, G. Rozet en G. Valero Jordana), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de bij brieven van 17 augustus 1999 aan de Spaanse autoriteiten meegedeelde beschikkingen van de Commissie tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, EG tegen de Spaanse staat ter zake van de fiscale

steunmaatregelen in de vorm van een belastingkrediet van 45 % in de Territorios Históricos de Álava, Vizcaya en Guipúzcoa (PB 1999, C 351, blz. 29, en PB 2000, C 71, blz. 8), heeft het Gerecht (Derde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: M. Jaeger, kamerpresident, R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh en J. Azizi, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 23 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt de beroepen.*
- 2) *Verstaat dat verzoekers hun eigen kosten en die van de Commissie zullen dragen.*

(¹) PB C 47 van 19.2.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 23 oktober 2002

in de gevoegde zaken T-346/99, T-347/99 en T-348/99: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Staatssteun — Beschikking tot inleiding van procedure van artikel 88, lid 2, EG — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Belastingmaatregel — Selectief karakter — Gewettigd vertrouwen — Misbruik van bevoegdheid”)

(2003/C 19/52)

(Procestaal: Spaans)

In de gevoegde zaken T-346/99, T-347/99 en T-348/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, vertegenwoordigd door A. Creus Carreras en B. Uriarte Valiente, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: F. Santaolalla Gadea, G. Rozet en G. Valero Jordana), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de bij brief van 29 september 1999 aan de Spaanse autoriteiten meegedeelde beschikking van de Commissie tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, EG tegen de Spaanse staat ter zake van de fiscale steunmaatregelen in de vorm van een vermindering van de belastinggrondslag voor de vennootschapsbelasting in de Territorios Históricos de Álava, Vizcaya en Guipúzcoa (PB 2000, C 55, blz. 2), heeft het Gerecht (Derde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: M. Jaeger, kamerpresident, R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh en J. Azizi, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 23 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt de beroepen.
- 2) Verstaat dat verzoekers hun eigen kosten en die van de Commissie zullen dragen.

(¹) PB C 79 van 18.3.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 26 november 2002

in de gevoegde zaken T-74/00, T-76/00, T-83/00 — T-85/00, T-132/00, T-137/00 en T-141/00: Artogodan GmbH e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Communautaire arbitrageprocedures — Intrekking van vergunningen voor in handel brengen — Bevoegdheid — Criteria voor intrekking — Anorectica: amfepramon, clobenzorex, fenproporex, norpseudoefedrine, fentermine — Richtlijnen 65/65/EEG en 75/319/EEG”)

(2003/C 19/53)

(Procestaal: Duits, Engels en Frans)

In de gevoegde zaken T-74/00, T-76/00, T-83/00 — T-85/00, T-132/00, T-137/00 en T-141/00, Artogodan GmbH, gevestigd te Lüchow (Duitsland), vertegenwoordigd door U. Doepner, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, T-76/00, Bruno Farmaceutici SpA, gevestigd te Rome (Italië), Essential Nutrition Ltd, gevestigd te Brough (Verenigd Koninkrijk), Hoechst Marion Roussel Ltd, gevestigd te Denham (Verenigd Koninkrijk), Hoechst Marion Roussel SA, gevestigd te Brussel (België), Marion Merell SA, gevestigd te Puteaux (Frankrijk), Marion Merell SA, gevestigd te Barcelona (Spanje), Sanova Pharma GmbH, gevestigd te Wenen (Oostenrijk), Temmler Pharma GmbH & Co. KG, gevestigd te Marburg (Duitsland), vertegenwoordigd door B. Sträter en M. Ambrosius, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, T-83/00, Schuck GmbH, gevestigd te Schwaig (Duitsland), vertegenwoordigd door B. Sträter en M. Ambrosius, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, T-84/00 en T-85/00, Laboratórios Roussel L^{da}, gevestigd te Mem Martins (Portugal), vertegenwoordigd door B. Sträter en M. Ambrosius, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, Laboratoires Roussel Diamant SARL, gevestigd te Puteaux (Frankrijk), vertegenwoordigd door B. Sträter en M. Ambrosius, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, Roussel Iberica SA, gevestigd te Barcelona (Spanje), vertegenwoordigd door B. Sträter en M. Ambrosius, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, T-132/00, Gerot Pharmazeutika GmbH, gevestigd te Wenen (Oostenrijk), vertegenwoordigd door K. Grigkar, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, T-137/00, Cambridge Healthcare Supplies Ltd, gevestigd te Norfolk (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door D. Vaughan, K. Bacon, barristers, en S. Davis, solicitor,

domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, en T-141/00, Laboratoires pharmaceutiques Trenker SA, gevestigd te Brussel, vertegenwoordigd door L. Defalque en X. Leurquin, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Støvlbæk, R. Wainwright en B. Wägenbaur), betreffende een verzoek om nietigverklaring van de beschikkingen van de Commissie van 9 maart 2000 inzake de intrekking van de vergunning voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen voor menselijk gebruik die, wat de zaken T-74/00, T-76/00 en T-141/00 betreft, „amfepramon” bevatten [C(2000) 453], wat de zaken T-83/00 tot en met T-85/00 betreft, met name „norpseudoefedrine”, „clobenzorex” en „fenproporex” [C(2000) 608] en, wat de zaken T-132/00 en T-137/00 betreft, „fentermine” [C(2000) 452], heeft het Gerecht (Tweede kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: R. M. Moura Ramos, president, V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi en A. W. H. Meij, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 26 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart de beschikkingen van de Commissie van 9 maart 2000 [C(2000) 452, C(2000) 453 en C(2000) 608] nietig voorzover zij betrekking hebben op de door verzoeksters verhandelde geneesmiddelen.
- 2) Verstaat dat de Commissie alle kosten zal dragen, de kosten van de procedures in kort geding daaronder begrepen.

(¹) PB C 149 van 27.5.2000, C 163 van 10.6.2000, C 192 van 8.7.2000 en C 233 van 12.8.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 22 oktober 2002

in de gevoegde zaken T-178/00 en T-341/00: Jan Pflugradt tegen Europese Centrale Bank (¹)

(„Personeel van Europese Centrale Bank — Wijziging van arbeidsovereenkomst — Beoordelingsrapport”)

(2003/C 19/54)

(Procestaal: Duits)

In de gevoegde zaken T-178/00 en T-341/00, Jan Pflugradt, wonende te Frankfurt am Main (Duitsland), in zaak T-178/00 vertegenwoordigd door N. Pflüger, advocaat, en in zaak T-341/00 door N. Pflüger, R. Steiner en S. Mittländer, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Europese Centrale Bank (gemachtigden: in zaak T-178/00, J. Fernández Martín, V. Saintot en B. Wägenbaur, en in zaak T-341/00,

V. Saintot, T. Gulliams en Wägenbaur), betreffende, in zaak T-178/00, een verzoek tot nietigverklaring van het beoordelingsrapport van verzoeker voor 1999, en in zaak T-341/00, een verzoek tot nietigverklaring van de nota van 28 juni 2000 van de directeur-generaal van het directoraat-generaal „Informatiesystemen” (DG IS) van de Europese Centrale Bank betreffende de aan verzoeker toegewezen taken, heeft het Gerecht (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: J. D. Cooke, kamerpresident, R. García-Valdecasas en P. Lindh, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 22 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Voegt de zaken T-178/00 en T-341/00 voor het arrest.
- 2) Verwerpt de beroepen in de zaken T-178/00 en T-341/00.
- 3) Verstaat dat partijen hun eigen kosten zullen dragen.

(¹) PB C 259 van 9.9.2000 en C 4 van 6.1.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 20 november 2002

in zaak T-251/00, Lagardère SCA en Canal+ SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Mededinging — Verordening nr. 4064/89 — Wijziging van beschikking waarbij concentratie verenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Beperkingen die rechtstreeks verband houden met en noodzakelijk zijn voor totstandkoming van concentratie („accessoire beperkingen”) — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Voor beroep vatbare handelingen — Procesbelang — Rechtszekerheid — Gewettigd vertrouwen — Motivering)

(2003/C 19/55)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-251/00, Lagardère SCA, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door A. Winckler, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, Canal+ SA, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door J.-P. de La Laurencie en P.-M. Louis, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Wils en F. Lelièvre), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 10 juli 2000 tot wijziging van de beschikking van de Commissie van 22 juni 2000, waarbij concentraties verenigbaar met de

gemeenschappelijke markt en de werking van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte worden verklaard (zaken COMP/JV40 — Canal+/Lagardère en COMP/JV47 — Canal+/Lagardère/Liberty Media), heeft het Gerecht (Derde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: M. Jaeger, kamerpresident, R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh en J. Azizi, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 20 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig de beschikking van de Commissie van 10 juli 2000 tot wijziging van de beschikking van de Commissie van 22 juni 2000, waarbij concentraties verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de werking van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte worden verklaard (zaken COMP/JV40 — Canal+/Lagardère en COMP/JV47 — Canal+/Lagardère/Liberty Media).
- 2) Verwijst verweerster in de kosten.

(¹) PB C 335 van 25.11.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 23 oktober 2002

in zaak T-388/00: Institut für Lernsysteme GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Ouder beeldmerk dat afkorting ILS omvat — Aanvraag voor inschrijving van woordmerk ELS als gemeenschapsmerk — Bewijs van gebruik van ouder merk — Artikel 43, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 40/94 en regel 22 van verordening (EG) nr. 2868/95 — Relatieve weigeringsgrond — Verwaringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 — Motivering”)

(2003/C 19/56)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-388/00, Institut für Lernsysteme GmbH, gevestigd te Hamburg (Duitsland), vertegenwoordigd door J. Schneider en A. Buddee, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: A. von Mühlendahl, A. di Carlo en O. Waelbroeck), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen): ELS Educational Services

Inc., gevestigd te Culver City, Californië (Verenigde Staten van Amerika), betreffende een beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 18 oktober 2000 (zaak R 074/2000-3), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 23 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Vernietigt de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 18 oktober 2000 (zaak R 074/2000-3) voorzover zij betrekking heeft op de analyse van het gevaar voor verwarring tussen de conflicterende merken.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verstaat dat verweerder zijn eigen kosten en twee derde van de kosten van verzoekster zal dragen. Verzoekster zal een derde van haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 79 van 10.3.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 23 oktober 2002

in zaak T-6/01: Matratzen Concord GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositie — Relatieve weigeringsgronden — Soortgelijkheid van twee merken — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 — Aanvraag voor inschrijving van beeldmerk met woord „Matratzen” als gemeenschapsmerk — Ouder woordmerk MATRATZEN”)

(2003/C 19/57)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-6/01, Matratzen Concord GmbH, voorheen Matratzen Concord AG, gevestigd te Keulen (Duitsland), vertegenwoordigd door W.-W. Wodrich, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: A. von Mühlendahl, G. Schneider en E. Joly), Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen): Hukla Germany SA, gevestigd te Castellbisbal (Spanje), betreffende een beroep tegen de beslissing van de Tweede kamer van

beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 31 oktober 2000 (gevoegde zaken R 728/1999-2 en R 792/1999-2), betreffende een oppositieprocedure tussen Hukla Germany SA en Matratzen Concord GmbH, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 23 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoekster in de kosten.

(¹) PB C 108 van 7.4.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 20 november 2002

in de gevoegde zaken T-79/01 en T-86/01: Robert Bosch GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Woordcombinaties Kit Pro en Kit Super Pro — Absolute weigeringsgronden — Artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)

(2003/C 19/58)

(Procestaal: Duits)

In de gevoegde zaken T-79/01 en T-86/01, Robert Bosch GmbH, gevestigd te Stuttgart (Duitsland), vertegenwoordigd door S. Völker, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigde: G. Schneider), betreffende beroepen tegen twee beslissingen van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 31 januari 2001 (zaken R 124/2000-1 en R 123/2000-1) inzake de inschrijving van de woordcombinatie Kit Pro respectievelijk Kit Super Pro als gemeenschapsmerk, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 20 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt de beroepen.*
- 2) *Verwijst verzoekster in de kosten.*

(¹) PB C 186 van 30.6.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 26 november 2002

in zaak T-103/01, Michael Cwik tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Reorganisatie van administratieve structuur van Commissie — Nieuwe tewerkstelling — Motivering — Dienstbelang — Misbruik van bevoegdheid — Zorgplicht)

(2003/C 19/59)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-103/01, Michael Cwik, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Tervuren (België), vertegenwoordigd door N. Lhoëst, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall, D. Waelbroeck en J. Waldron), betreffende, enerzijds, een vordering tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie waarbij verzoeker van de eenheid „Economische informatie, publicaties en documentatie”, dat eerst de eenheid „Informatie: EURO, EMU” en vervolgens eenheid 4 „Beleid inzake communicatie over de monetaire unie” is geworden, is overgeplaatst naar de eenheid „Algemene coördinatie, personeel en administratie”, de latere eenheid 1 „Coördinatie personeel; informatie en administratie”, binnen directoraat-generaal „Economische en financiële zaken”, en anderzijds een vordering tot schadevergoeding, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura Ramos, president, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 26 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 227 van 11.8.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 23 oktober 2002

in zaak T-104/01: Claudia Oberhauser tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositie — Ouder beeldmerk dat term „miss fifties” omvat — Aanvraag voor inschrijving van woordmerk „Fifties” als gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)

(2003/C 19/60)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-104/01, Claudia Oberhauser, wonende te München (Duitsland), vertegenwoordigd door M. Graf, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigde: G. Schneider), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen, modellen): Petit Liberto SA, gevestigd te Vidreres (Spanje), betreffende een beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 28 februari 2001 (zaak R 757/1999-2), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 23 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verwijst verzoekster in de kosten.*

(¹) PB C 227 van 11.8.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 7 november 2002

in zaak T-199/01, G tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Sociale zekerheid — Weigering van vergoeding van kosten van geneeskundige hulp — Onwerkzame behandeling)

(2003/C 19/61)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-199/01, G, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Ispra (Italië),

vertegenwoordigd door O. Slusny, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Currall), betreffende een vordering tot nietigverklaring van het stilzwijgend genomen besluit tot afwijzing van de klacht die verzoekster had ingediend tegen het besluit van het afwikkelingsbureau van 30 november 2000 houdende weigering van vergoeding van de kosten van door verzoeksters behandelend arts voorgeschreven geneesmiddelen die door de apotheker worden bereid, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: M. Jaeger, president, K. Lenaerts en J. Azizi, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 7 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 317 van 10.11.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 5 november 2002

in zaak T-205/01, André Ronsse tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Bezoldiging — Kostwinnerstoelage — Terugvordering van onverschuldigd betaalde)

(2003/C 19/62)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-205/01, André Ronsse, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door É. Boigelot, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall, F. Clotuche-Duvieusart en B. Wägenbaur), betreffende, enerzijds, een vordering tot nietigverklaring van de in de brieven van de Commissie van 9 en 23 november 2000, en voor zoveel nodig van 15 januari 2001, besloten liggende besluiten alsmede van het stilzwijgende genomen besluit tot afwijzing van de door verzoeker op 8 februari 2001 ingediende klacht die alle betrekking hebben op de terugvordering van 22 443,07 euro, een bedrag dat overeenkomt met de kostwinnerstoelage die over de periode van 1 januari 1994 tot 1 november 2000 aan verzoeker is betaald, en anderzijds, een vordering tot terugbetaling van de bedragen die vanaf december 2002 uit dien hoofde op verzoekers pensioen zijn ingehouden, vermeerderd met de wettelijke interest, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, N. Forwood en H. Legal, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 5 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 317 van 10.11.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 12 november 2002

in zaak T-271/01: José Manuel López Cejudo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Bezoldiging — Kindertoelage en schooltoelage betaald aan ouder die hoederecht over kind heeft — Weigering, voordeel van die toelagen aan andere ouder toe te kennen voor berekening van belastingaftrek en ontheemdingstoelage — Moratoire interessen)

(2003/C 19/63)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-271/01, José Manuel López Cejudo, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Currall), betreffende een vordering tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van de Commissie om verzoeker over de periode van oktober 2000 tot juli 2001 het voordeel van de kindertoelage en de schooltoelage voor de berekening van de belastingaftrek en de ontheemdingstoelage te onthouden, en anderzijds betaling van moratoire interessen over de ten onrechte ingehouden of niet-betaalde bedragen, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura Ramos, president, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 12 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verklaart het in verzoekers salarisafrekening voor oktober 2000 besloten liggende besluit van de Commissie om hem vanaf juli 1999 het recht op de kindertoelage en de schooltoelage voor de berekening van de belastingaftrek en de ontheemdingstoelage te ontfangen, zoals gewijzigd bij het besluit van de Commissie van 16 juli 2001, nietig voorzover de verdeling van het recht op die toelagen en van de voordelen die daaruit voortvloeien, in laatstgenoemd besluit slechts voor de toekomst wordt erkend.*
- 2) *Veroordeelt de Commissie tot betaling aan verzoeker van:*
 - *moratoire interessen over een bedrag van 1 193,85 euro vanaf november 2000 en, vanaf elke maand sedert december 2000 tot september 2001, over elke termijn van 1 200 euro tot op het ogenblik waarop die bedragen zijn betaald;*

— *moratoire interessen over verzoekers aandeel in de voordelen die uit de omstreden toelagen voortvloeien, vanaf elke maand sedert oktober 2000 tot op de datum van inwerkingtreding van het besluit van 16 juli 2001, totdat de verschuldigde bedragen volledig zijn betaald.*

- 3) *De moratoire interessen moeten worden berekend op de voet van het tarief dat door de Europese Centrale Bank voor de basisherfinancieringstransacties was vastgesteld en tijdens de betrokken periode gold, vermeerderd met twee procentpunten.*
- 4) *Verwijst de Commissie in de kosten.*

(¹) PB C 3 van 5.1.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 25 oktober 2002

in zaak T-5/02, Tetra Laval BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Mededinging — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Beschikking waarbij concentratie onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Rechten van verdediging — Horizontale en verticale werking — Voorzienbare conglomeraatwerking — Hefboomwerking — Potentiële mededinging — Algemene versterkende werking)

(2003/C 19/64)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-5/02, Tetra Laval BV, gevestigd te Amsterdam (Nederland), vertegenwoordigd door A. Vandencastele, D. Waelbrouck, A. Weitbrecht en S. Völcker, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. Whelan en P. Hellström), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking C (2001) 3345 def. van de Commissie van 30 oktober 2001, waarbij een concentratie onverenigbaar is verklaard met de gemeenschappelijke markt en de EER-Overeenkomst (zaak COMP/M. 2416 — Tetra Laval/Sidel), heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, J. Pirrung en N. J. Forwood, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 25 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verklaart nietig beschikking C (2001) 3345 def. van de Commissie van 30 oktober 2001, waarbij een concentratie onverenigbaar is verklaard met de gemeenschappelijke markt en de EER-Overeenkomst (zaak COMP/M. 2416 — Tetra Laval/Sidel).*
- 2) *Verwijst de Commissie in haar eigen kosten, alsmede in die van verzoekster.*

(¹) PB C 68 van 16.3.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 25 oktober 2002

in zaak T-80/02, Tetra Laval BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Mededinging — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Beschikking waarbij scheiding van ondernemingen wordt gelast — Artikel 8, lid 4, van verordening nr. 4064/89 — Onwettigheid van beschikking waarbij concentratie onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Daaruit voortvloeiende onwettigheid van scheidingsbeschikking)

(2003/C 19/65)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-80/02, Tetra Laval BV, gevestigd te Amsterdam (Nederland), vertegenwoordigd door A. Vandencastele, D. Waelbrouck, A. Weitbrecht en S. Völcker, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. Whelan en P. Hellström), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 30 januari 2002, waarbij met toepassing van artikel 8, lid 4, van verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen, een scheiding van ondernemingen wordt gelast (zaak COMP/M. 2416 — Tetra Laval/Sidel), heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, J. Pirrung en N. J. Forwood, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 25 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verklaart nietig de beschikking van de Commissie van 30 januari 2002, waarbij met toepassing van artikel 8, lid 4, van verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen, een scheiding van ondernemingen wordt gelast (zaak COMP/M. 2416 — Tetra Laval/Sidel).*
- 2) *Verwijst de Commissie in haar eigen kosten, alsmede in die van verzoekster, daaronder begrepen de kosten die op de procedure in kort geding zijn gevallen.*

(¹) PB C 156 van 29.6.2002.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 7 oktober 2002

in zaak T-24/01, Claire Staelen tegen Raad van de Europese Unie en Europees Parlement ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Algemeen vergelijkend onderzoek — Delegatie van bevoegdheden van tot aanstelling bevoegd gezag — Niet-ontvankelijkheid)

(2003/C 19/66)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-24/01, Claire Staelen, tijdelijk functionaris van het Europees Parlement, wonende te Bridel (Luxemburg), vertegenwoordigd door J. Choucroun, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: F. Anton en A. Pilette) en Europees Parlement (gemachtigden: J. F. de Wachter en D. Moore), betreffende, primair, een vordering tot nietigverklaring van de volledige procedure van verbetering van het schriftelijk examen van vergelijkend onderzoek EUR/A/151/98 of althans van het besluit van de jury houdende weigering om verzoekster toe te laten tot de examens die op het examen VII.A.d. volgden, en, subsidiair, een vordering tot vergoeding van de morele schade die verzoekster stelt te hebben geleden, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, president, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: H. Jung, op 7 oktober 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep T-24/01 wordt wegens kennelijke niet-ontvankelijkheid verworpen voorzover het tegen de Raad is gericht.
- 2) Elk der partijen zal de kosten dragen die hem zijn opgekomen in het kader van dit beroep voorzover het tegen de Raad is gericht, daaronder begrepen die welke op het kort geding zijn gevallen.

⁽¹⁾ PB C 95 van 24.3.2001.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 21 oktober 2002

in zaak T-97/01, Christos Gogos tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Afdoening zonder beslissing)

(2003/C 19/67)

(Procestaal: Grieks)

In zaak T-97/01, Christos Gogos, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door

C. Tagaras, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Tserepa-Lacombe en J. Currall), betreffende een vordering tot nietigverklaring van het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek COM/A/17/96 om verzoeker niet op de lijst van geschikte kandidaten te plaatsen omdat hij voor het mondeling examen niet het vereiste minimumaantal punten had behaald, en een vordering tot vergoeding van de materiële en morele schade die verzoeker stelt te hebben geleden, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. Forwood, president, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 21 oktober 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Op het onderhavige beroep hoeft niet te worden beslist.

2) De Commissie zal alle kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 186 van 30.6.2001.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 17 oktober 2002

in zaak T-215/02 R, Santiago Gómez-Reino tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Procedure in kort geding — Ambtenaren — Ontvankelijkheid — Bezwarend besluit)

(2003/C 19/68)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-215/02 R, Santiago Gómez-Reino, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door M.-A. Lucas, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. P. Hartvig en J. Currall), betreffende een verzoek om een aantal voorlopige maatregelen, te weten, ten eerste, de overlegging van een aantal documenten te gelasten, ten tweede, de opschorting van een aantal besluiten betreffende interne onderzoeken van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) te gelasten en verbod op te leggen dergelijke besluiten te nemen, en ten derde, maatregelen te treffen op grond van artikel 24 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese

Gemeenschappen, heeft de president van het Gerecht, op 17 oktober 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beroep, op 14 oktober 2002 ingesteld door Michel Soubies tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-325/02)

(2003/C 19/69)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 oktober 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Michel Soubies, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door Albert Coolen, Jean-Noël Louis en Étienne Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van 26 november 2001 van de Secretaris-generaal van de Commissie om verzoeker als adviseur ad personam in rang A 3 tewerk te stellen bij de eenheid SG/F.2 „Institutionele zaken”;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, ambtenaar in de rang A 3, verzet zich tegen het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag om hem tot adviseur ad personam te benoemen bij de eenheid SG/F.2 „Institutionele zaken”, waarvan het hoofd in rang A 5 is benoemd.

Tot staving van zijn vordering beroept verzoeker zich op schending van:

- de motiveringsplicht;
- de procedure om te voorzien in vacatures voor leidinggevende functies, de artikelen 4, 5, 27 en 29 van het Statuut alsmede de beginselen van goed beheer en behoorlijk bestuur, en het recht op ontwikkeling van de loopbaan.

Hij meent dienaangaande dat de Secretaris-generaal het bestreden besluit op onwettige wijze heeft vastgesteld, aangezien er geen algemene regels bestaan op grond waarvan het mogelijk is leidinggevende functies niet te handhaven. De taken die verzoeker sinds de vaststelling van dit besluit daadwerkelijk heeft verricht, zijn bovendien kennelijk inferieur aan de taken die normaal door een ambtenaar in rang A 3 worden verricht.

Beroep, op 31 oktober 2002 ingesteld door de vereniging Gestoras Pro Amnistia, Juan Mari Olano Olano en Julen Zelarain Errasti tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-333/02)

(2003/C 19/70)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 31 oktober 2002 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door de vereniging Gestoras Pro Amnistia, gevestigd te Hernani (Spanje), Juan Mari Olano Olano, wonende te Gainza (Spanje), en Julen Zelarain Errasti, wonende te Donostia (Spanje), vertegenwoordigd door Didier Rouget, advocaat.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- verweerder te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 1 000 000 euro aan de vereniging Gestoras Pro Amnistia, en van 100 000 euro aan zowel Juan Mari Olano Olano als Julen Zelarain Errasti;
- te verklaren dat over deze bedragen 4,5 % verpagingsrente op jaarbasis is verschuldigd, te rekenen vanaf de datum van het arrest van het Gerecht tot de algehele betaling;
- verweerder te verwijzen in zijn eigen kosten en in die van verzoekers.

Middelen en voornaamste argumenten

De vereniging Gestoras Pro Amnistia en haar twee woordvoerders vorderen vergoeding van de schade die zij stellen te hebben geleden ingevolge de plaatsing van die vereniging op de lijst van personen, groepen en entiteiten die betrokken zijn bij terroristische daden, die is opgesteld op grond van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB⁽¹⁾ van 27 december 2001 en is bevestigd bij de gemeenschappelijke standpunten 2002/340/GBVB⁽²⁾ van de Raad van 2 mei 2002 en 2002/940/GBVB⁽³⁾ van de Raad van 17 juni 2002.

De middelen en argumenten komen overeen met die in zaak T-338/02.

-
- (1) Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 27 december 2001 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme (PB L 344, blz. 93).
- (2) Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 2 mei 2002 inzake de actualisering van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme (PB L 116, blz. 75).
- (3) Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 17 juni 2002 inzake de actualisering van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en houdende intrekking van gemeenschappelijk standpunt 2002/340/GBVB (PB L 160, blz. 32).
-

Beroep, op 13 november 2002 ingesteld door B.V. Bureau Wijsmuller Scheepvaart-Transport en Zeesleepvaart Maatschappij tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-340/02)

(2003/C 19/71)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 november 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door B.V. Bureau Wijsmuller Scheepvaart-Transport en Zeesleepvaart Maatschappij, gevestigd te IJsmuiden (Pays-Bas), vertegenwoordigd door mr. M.J.J.M. Essers.

Verzoekende partij concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) primair de beschikking van de Commissie van 19 juni 2002, kenmerk C (2002) 2158 def., betreffende staatssteun van Nederland ten behoeve van activiteiten van Nederlandse sleepboten in zeehavens en op binnenwateren van de Gemeenschap, nietig te verklaren;
- 2) subsidiair de artikelen 2 en 3 van de bestreden beschikking van de Commissie, waarin de Commissie de Nederlandse regering onder meer gelast alle noodzakelijke maatregelen te nemen om de steun van de begunstigten terug te vorderen met uitzondering van steun die voor 12 september 1990 is verleend, nietig te verklaren;
- 3) de Commissie te veroordelen tot betaling van de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De ingeroepen middelen zijn dezelfde als in zaak T-326/02.

Beroep, op 8 november 2002 ingesteld door Metro-Goldwin-Mayer Lion Corporation tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-342/02)

(2003/C 19/72)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 november 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Metro-Goldwin-Mayer Lion Corporation, te Santa Monica, Californië (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse, D. Moreau, advocaten. Andere partij voor de kamer van beroep: Moser Grupo Media S.L., te Santa Eulalia Del Rio (Balearen — Spanje).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de vordering tot vernietiging toe te wijzen;
- de beslissing van de derde kamer van beroep van 5 september 2002 te vernietigen;
- de beslissing van de oppositieafdeling van 19 februari 2001 te bevestigen voorzover daarbij oppositie nr. B 47730 werd toegewezen voor alle litigieuze waren en diensten en inschrijvingsaanvraag nr. 409664 in zijn geheel werd afgewezen op grond van verzoeksters nationale inschrijvingen van het merk „MGM”;
- de beslissing van de oppositieafdeling van 19 februari 2001 te vernietigen voorzover daarbij verzoeksters aanvraag nr. 141820 voor inschrijving van „MGM” als gemeenschapsmerk niet werd aanvaard als grond voor afwijzing, en subsidiair voorzover daarbij de oudere nationale merkregistraties in Oostenrijk, Griekenland en het Verenigd Koninkrijk niet als grond voor afwijzing werden aanvaard;
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Moser Grupo Media S.L.

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „Moser Grupo Media s.l.” voor waren en diensten van de klassen 9, 16, 38, 39 en 41 (aanvraagnr. 409664)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster, Metro-Goldwin-Mayer Lion Corporation

Oppositiemerk of -teken: verschillende nationale rechten en aanvraag nr. 141820 voor inschrijving van woordmerk „MGM” als gemeenschapsmerk voor waren en diensten van de klassen 9, 38 en 41

Beslissing oppositieafdeling: afwijzing van gemeenschapsmerkaanvraag nr. 409664 van Moser Grupo Media, zonder daarvoor bepaalde oudere rechten en gemeenschapsmerkaanvraag nr. 141820 van verzoekster voor woordmerk „MGM” in aanmerking te nemen.

Beslissing kamer van beroep: niet-ontvankelijkverklaring van het beroep van opposante, verzoekster in de onderhavige zaak

Middelen:

- schending van artikel 58 van verordening nr. 40/94⁽¹⁾, voorzover verzoekster bij de beslissing van de oppositieafdeling in het ongelijk is gesteld. Volgens verzoekster kan Moser Grupo Media nog steeds haar aanvraag om een gemeenschapsmerk omzetten in andere landen met gebruikmaking van de datum van haar aanvraag om een gemeenschapsmerk. Dit zou niet mogelijk zijn geweest indien de merkaanvraag was afgewezen op grond van verzoeksters aanvraag om een gemeenschapsmerk.

- schending van de artikelen 42 en 8 van verordening nr. 40/94. Volgens verzoekster kan een oppositie worden gebaseerd op een oudere aanvraag om een gemeenschapsmerk dat nog niet als merk is ingeschreven.

(¹) Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

Beroep, op 15 november 2002 ingesteld door Roland Schintgen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-343/02)

(2003/C 19/73)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 november 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Roland Schintgen, wonende te Keispelt (Luxemburg), vertegenwoordigd door L. Vogel, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 16 juli 2002, houdende afwijzing van de klacht van verzoeker van 28 februari 2002 waarin deze had verzocht om nietigverklaring van de verkiezingen voor het plaatselijke personeelscomité, [van] de aanstelling van de gekozenen in het personeelscomité, en [van] het verzuim van de Commissie om deze verkiezing nietig te verklaren en vast te stellen dat de plaatselijke afdeling Luxemburg van het personeelscomité ingevolge deze verkiezing niet geldig was samengesteld;
- deze verkiezing voor de plaatselijke afdeling Luxemburg van het personeelscomité en de daaruit volgende aanstelling van de gekozenen, voorzover noodzakelijk, nietig te verklaren, en het verzuim van de Commissie om deze verkiezing nietig te verklaren en vast te stellen dat de plaatselijke afdeling Luxemburg van het personeelscomité ingevolge deze verkiezing niet geldig was samengesteld, nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten van het geding, alsmede in de in verband met de procedure gemaakte noodzakelijke kosten, in het bijzonder de kosten van domiciliekeuze, de reis- en verblijfskosten en de honoraria van de advocaten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met zijn beroep vordert verzoeker nietigverklaring van het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag, houdende afwijzing van de klacht waarin verzoeker om nietigverklaring had verzocht van de in november 2001 gehouden verkiezing voor de plaatselijke afdeling Luxemburg van het personeelscomité.

Volgens verzoeker heeft de door de vakbond „Solidarité européenne” voorgedragen lijst slechts één van de twintig zetels in het plaatselijke personeelscomité gekregen, terwijl het aantal stemmen van de leden van deze organisatie 25,523 % van alle uitgebrachte stemmen bedroeg.

Tot staving van zijn vordering voert verzoeker aan:

- schending van artikel 9, lid 3, van het Statuut,
- schending van artikel 1 van bijlage II bij het Statuut,
- schending van artikel 6 van de regeling betreffende de samenstelling en de werkwijze van het personeelscomité, en
- een kennelijke beoordelingsfout.

Volgens verzoeker moet volgens deze bepalingen de samenstelling van het plaatselijke personeelscomité een getrouwe weerspiegeling zijn van alle strekkingen die tijdens de verkiezing tot uiting zijn gekomen. Dit is niet voldoende het geval indien méér dan een kwart van de door de ambtenaren uitgebrachte stemmen slechts goed is voor de aanstelling van één twintigste van het aantal leden van het personeelscomité.

Beroep, op 21 november 2002 ingesteld door European Dynamics tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-345/02)

(2003/C 19/74)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 november 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door European Dynamics (Athene), vertegenwoordigd door W. Knapp, Rechtsadvocaat, en D. Spanou, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het Gerecht behage:

1. de beslissing van de Commissie (EUROSTAT) om European Dynamics uit te sluiten van de aanbestedingsprocedure 2002/S 106-083279 — lot 1 voor de „Verdere ontwikkeling van de collaborative software CIRCA” nietig te verklaren;
2. de Commissie (EUROSTAT) te gelasten de offerte van European Dynamics in de bovengenoemde procedure in overweging te nemen, en European Dynamics toe te laten ten volle en op gelijke voet met de andere inschrijvers deel te nemen;
3. de Commissie te verwijzen in de juridische en andere kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een onderneming die werkzaam is op het gebied van de informatie- en communicatietechnologie. Zij nam deel aan aanbesteding 2002/S 106-083279, voor „Eurostat informatiesystemen: informatie- en communicatietechnologie voor het statistisch systeem van de Gemeenschap” meer in het bijzonder aan lot 1 van de aanbesteding, „Verdere ontwikkeling van de collaborative software CIRCA”. Verzoeksters offerte werd door verweerster afgewezen omdat in het curriculum vitae van ten minste één van de experts — binnen een team van 27 personen — gegevens ontbraken over studies en werkervaring.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster aan dat de afwijzing van haar offerte in strijd is met het evenredigheidsbeginsel. De offerte is afgewezen omdat in één curriculum vitae gegevens ontbraken, terwijl in de aanbestedingsvoorwaarden slechts in algemene bewoordingen, zonder nadere specificatie, werd verwezen naar de ervaring van het team.

Verzoekster stelt verder dat de bestreden beslissing ongeldig is wegens een kennelijk onjuiste beoordeling. Volgens haar heeft verweerster geen gebruik gemaakt van haar bevoegdheid om nadere inlichtingen over dit punt te vragen en heeft zij aldus haar zorgvuldigheidsplicht en het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden.

Ook heeft verweerster, door verzoeksters offerte af te wijzen, zonder opheldering te vragen, het beginsel van gelijke behandeling van de inschrijvers geschonden. Volgens verzoekster kan een beoordelingscomité niet vrij beoordelen of het al dan niet nadere inlichtingen over een bepaalde offerte vraagt, zonder rekening te houden met objectieve overwegingen en zonder dat dit oordeel is onderworpen aan rechterlijke toetsing.

Verzoekster voert ten slotte aan dat verweerster ernstige procedurefouten heeft begaan. Meer in het bijzonder heeft zij het beginsel van goed bestuur, het recht van hoor en wederhoor en haar motiveringsplicht geschonden.

Beroep, op 22 november 2002 ingesteld door Cableuropa SA, Región de Murcia de Cable SA, Valencia de Cable SA, Mediterránea Sur Sistemas de Cable SA en Mediterránea Norte Sistemas de Cable SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-346/02)

(2003/C 19/75)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 november 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Cableuropa SA (gevestigd te Aravaca, Madrid), Región de Murcia de Cable SA (gevestigd te Murcia, Spanje), Valencia de Cable SA (gevestigd te Madrid), Mediterránea Sur Sistemas de Cable SA (gevestigd te Alicante, Spanje) en Mediterránea Norte Sistemas de Cable SA (gevestigd te Castellón, Spanje), vertegenwoordigd door D. Luis Felipe Castresana Sánchez en D. Gonzalo Samaniego Bordiu, advocaten.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 14 augustus 2002, waarbij het geval nr. COMP/m.2845 — Sogecable/Canalsatélite Digital/Vía Digital overeenkomstig artikel 9 van verordening nr. 4064/89 van de Raad naar de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje wordt verwezen;
- elke partij in haar eigen kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De beschikking die in dit beroep wordt bestreden, heeft betrekking op de aanmelding van een voorgenomen concentratie overeenkomstig artikel 4 van verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen⁽¹⁾, waardoor de onderneming Sogecable SA, die onder zeggenschap staat van Promotora de Informaciones SA (Prisa) en Groupe Canal+ SA, welke deel uitmaakt van de groep Vivendi Universal, met Grupo Admira Media SA, welke deel uitmaakt van de groep Telefónica SA, een overeenkomst sluit om Sogecable en DTS Distribuidora de Televisión Digital SA (Vía Digital), die onder zeggenschap van Admira staat, over te nemen door middel van

aandelenruil. Volgens de aanmelding zal na bovengenoemde overname de hieruit voortkomende onderneming onder gemeenschappelijke zeggenschap van Prisa en Groupe Canal+ komen te staan.

Tot staving van hun vordering beroepen verzoeksters zich op:

- onbevoegdheid van de Commissie, voorzover zij niet gemachtigd is een geval naar de autoriteiten van een lidstaat te verwijzen wanneer de in aanmerking te nemen markten de intracommunautaire handel en meer dan één lidstaat beïnvloeden;
- schending van artikel 9 van de bovengenoemde verordening inzake concentraties, voorzover de zaak bij de bestreden beschikking zonder verdere voorwaarden naar de nationale autoriteiten wordt verwezen;
- niet-naleving van de motiveringsplicht, in het bijzonder inzake de uitzonderlijke aard van de verwijzing in gevallen waarin de in aanmerking te nemen markten een wezenlijk deel van de gemeenschappelijke markt beïnvloeden.

⁽¹⁾ PB L 395, blz. 1.

Beroep, op 22 november 2002 ingesteld door Aunacable S.A. Unipersonal, Retecal Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla y León S.A., Euskaltel S.A., Telecable de Avilés S.A. Unipersonal, Telecable de Oviedo S.A. Unipersonal, Telecable de Gijón S.A. Unipersonal, R Cable y Telecomunicaciones Galicia S.A. en Tenaria S.A. tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-347/02)

(2003/C 19/76)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 november 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Aunacable S.A. Unipersonal (te Madrid), Retecal Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla y León S.A. (te Boecilli, Valladolid, Spanje), Euskaltel S.A. (te Zamudio-Bizkaia), Telecable de Avilés S.A. Unipersonal (te Avilés), Telecable de Oviedo S.A. Unipersonal (te Oviedo), Telecable de Gijón S.A. Unipersonal (te Gijón), R Cable y Telecomunicaciones Galicia S.A. (te A Coruña) en Tenaria S.A. (te Cordovilla, Navarra, Spanje), vertegenwoordigd door A. Creus Carreras, N. Lacalle Mangas en J. Jiménez Laiglesia, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 14 augustus 2002 waarbij zaak COM/m.2845 (Sogecable/Canalsatélite Digital/Vía Digital) werd verwezen naar de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk Spanje overeenkomstig artikel 9 van verordening nr. 4064/89 van de Raad; en
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn in wezen dezelfde als de in zaak T-346/02 (CABLEEUROPA e.a./Commissie) aangevoerde.

In het bijzonder wordt schending van het beginsel van behoorlijk bestuur aangevoerd, voorzover de Commissie niet alleen is afgeweken van een praktijk en een beleid die in beschikkingen inzake de door de handeling betrokken markten zijn bevestigd, maar evenmin rekening heeft gehouden met een zaak tussen dezelfde partijen die nauw is verbonden met deze concentratie. In elk geval is de Commissie beter geplaatst dan de nationale autoriteiten om de betrokken handeling te onderzoeken, onder meer wegens het communautaire belang ervan.

Beroep, op 22 november 2002 ingesteld door vennootschap Sephora tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-349/02)

(2003/C 19/77)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 november 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door vennootschap Sephora, te Levallois-Perret (Frankrijk), vertegenwoordigd door M.-P. Escande, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor Harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 9 september 2002 (zaak R 425/2000-2);
- verweerders te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	INTER SERVICE S.r.l.
Betrokken gemeenschapsmerk:	SEPHORA (aanvraagnr. 593.806 voor waren van de klassen 9, 18 en 25)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	verzoekster
Oppositiemerk of -teken:	Frans woordmerk SEPHORA voor waren van de klassen 35 en 42
Beslissing oppositieafdeling:	afwijzing van de oppositie
Beslissing kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	onjuiste toepassing van artikel 8, lid 4, van verordening nr. 40/94

Beroep, op 26 november 2002 ingesteld door Ikegami Electronics (Europe) GmbH tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-350/02)

(2003/C 19/78)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 november 2002 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Ikegami Electronics (Europe) GmbH, gevestigd te Neuss (Duitsland), vertegenwoordigd door L. Ruessmann, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- artikel 2 van verordening (EG) nr. 1696/2002 van de Raad nietig te verklaren;
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster houdt zich bezig met de verkoop en distributie van door het moederbedrijf Ikegami Tsushinki Co Ltd vervaardigde professionele cameramodellen.

Zij verzoekt om nietigverklaring van artikel 2 van verordening (EG) nr. 1696/2002 van de Raad ⁽¹⁾ tot wijziging van de bijlage bij verordening (EG) nr. 2042/2000 van de Raad ⁽²⁾ tot instelling van een definitief antidumpingrecht op televisiecamerasystemen uit Japan, voorzover daarin de toepassing van de verordening wordt beperkt tot de invoer van modellen vanaf de datum van ontvangst door de Commissie van het verzoek om vrijstelling, namelijk 12 oktober 2001.

Verzoekster stelt dat professionele cameramodellen die niet als televisiecamera's kunnen worden aangemerkt, van de werking van de antidumpingmaatregelen werden uitgesloten op basis van het onderzoek waarbij werd vastgesteld dat voor televisiecamera's dumping werd toegepast, waardoor de betrokken bedrijfstak van de Gemeenschap schade leed. Verordening nr. 1696/2002 erkent dat de betrokken in de bijlage opgesomde modellen, niet als televisiecamera's kunnen worden aangemerkt. Volgens verzoekster is de uitsluiting van deze modellen van de antidumpingmaatregelen in de verordening evenwel beperkt in de tijd en gelden er antidumpingrechten voor elke invoer van deze modellen vóór 12 oktober 2001. Verzoekster stelt derhalve dat de beslissing in artikel 2 van verordening nr. 1696/2002 schending inhoudt van verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽³⁾, zoals gewijzigd, en van de WHO-antidumpingcode ⁽⁴⁾, volgens welke het opleggen van antidumpingrechten enkel is toegestaan voor producten waarnaar een onderzoek is ingesteld, en voor de door deze producten veroorzaakte schade.

Verzoekster voert voorts aan dat de bestreden beslissing willekeurig is en blijkt geeft van een kennelijk onjuiste beoordeling. Volgens verzoekster wordt er in de bestreden beslissing van uitgegaan dat vóór de datum van het verzoek [om vrijstelling] ingevoerde camera's professionele camera's moeten zijn geweest die als televisiecamera's waren aan te merken, en derhalve aan antidumpingrechten waren onderworpen. Deze veronderstelling is willekeurig omdat hiervoor geen redenen worden gegeven en de objectieve vaststellingen in verordening nr. 1696/2002 in feite de tegenovergestelde conclusie staven. Verzoekster wijst er verder op dat er geen ernstig risico bestaat dat de antidumpingrechten zouden worden omzeild, indien de beslissing onafhankelijk van de invoerdatum zou gelden. Aangezien de verordening bevestigt dat de modellen geen televisiecamera's zijn, is er geen reden waarom de importeur de modellen zou aangeven als televisiecamera's, waarvoor antidumpingrechten gelden.

Ten slotte voert verzoeker schending van het beginsel van gelijke behandeling aan. Haars inziens gold een eerdere wijziging van de bijlage onafhankelijk van de invoerdatum en zijn er geen objectieve verschillen die dit verschil in behandeling rechtvaardigden.

-
- ⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1696/2002 van de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van de bijlage bij verordening (EG) nr. 2042/2000 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op televisiecamerasystemen uit Japan (PB L 259, blz. 1).
- ⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2042/2000 van de Raad van 26 september 2000 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op televisiecamerasystemen uit Japan (PB L 244, blz. 38).
- ⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 56, blz. 1).
- ⁽⁴⁾ Multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde (1986-1994) — Bijlage 1 — Bijlage 1A — Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel 1994 (WTO-GATT 1994) (PB L 336, 103).

Beroep, op 25 november 2002 ingesteld door Creative Technology Limited tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-352/02)

(2003/C 19/79)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 november 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Creative Technology Limited, te Singapore, vertegenwoordigd door M. Edenborough, S. Jones en P. Rawlinson, advocaten. Andere partij voor de kamer van beroep: J. Vila Ortiz, te Valencia (Spanje).

Verzoekster concludeert dat het Gerecht behage:

- te gelasten, gemeenschapsmerkaanvraag nr. 673327 in te schrijven;
- beslissing 154/2001 van de oppositieafdeling te vernietigen;
- beslissing R 265/2001-4 van de vierde kamer van beroep te vernietigen;
- te gelasten dat opposant aan verzoekster de kosten van deze laatste betaald met betrekking tot dit beroep, het beroep bij de kamer van beroep en de oppositie bij de oppositieafdeling.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	Creative Technology Limited
Betrokken gemeenschapsmerk:	gemeenschapsmerkaanvraag nr. 673327 voor „PC WORKS” als woordmerk voor waren van klasse 9 (apparaten voor het opnemen, het overbrengen en het weergeven van geluid of beeld, luidsprekers, e.a.)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	J. Vila Ortiz
Oppositiemerk of -teken:	Spaans beeldmerk „W WORK PRO”, ingeschreven onder nr. 1925320 voor waren van klasse 9 (electronische geluidsapparatuur, luidsprekers, apparaten voor het weergeven van geluid, e.a.)
Beslissing oppositieafdeling:	afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag
Beslissing kamer van beroep:	verwerping van het beroep van Creative Technology Limited
Middelen:	volgens verzoekster werd te veel belang toegekend aan het gemeenschappelijke bestanddeel „Work” van beide merken en werd te weinig rekening gehouden met het feit dat de betrokken waren enkel worden gekocht na zorgvuldig onderzoek van de kenmerken van de waren waardoor het verwarringsgevaar bij het relevante publiek afneemt

Beroep, op 3 december 2002 ingesteld door Chum Limited tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-359/02)

(2003/C 19/80)

(Procestaal: Engels)

Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Chum Limited, te Toronto (Canada), vertegenwoordigd door M. Gilbert, advocaat. Andere partij voor de kamer van beroep: Star TV AG, te Schlieren (Zwitserland).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 17 september 2002 in beroepsprocedure R 1140/2000-2 te vernietigen;
- te gelasten, gemeenschapsmerkaanvraag nr. 890145 in te schrijven voor de diensten van de klassen 38 en 41;
- te gelasten dat de kosten van deze procedure, van beroepsprocedure R 1140/2000-2 en van oppositieprocedure nr. 184525 aan verzoekster worden terugbetaald.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	Chum Limited
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „STAR TV” — aanvraag nr. 890145 voor waren van de klassen 38 en 41
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	Star TV AG
Oppositiemerk of -teken:	beeldmerk bestaande uit de woorden „STAR TV” geplaatst op een grote zwart-witte ster waaraan drie kleinere sterren en een kleine maan zijn toegevoegd (internationale inschrijving nr. 638769 voor Oostenrijk, Duitsland, Benelux, Frankrijk en Italië) voor waren van de klassen 38 en 41
Beslissing oppositieafdeling:	afwijzing van de aanvraag tot inschrijving als gemeenschapsmerk
Beslissing kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 december 2002 beroep ingesteld tegen het

Doorhaling van gevoegde zaken T-160/01 en T-264/01 ⁽¹⁾

(2003/C 19/81)

(Procestaal: Frans)

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 5 november 2002 de doorhaling in het register gelast van gevoegde zaken T-160/01 en T-264/01: Léon Rappe tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 289 van 13.10.2001 en C 369 van 22.12.2001.

Doorhaling van zaak T-294/01 ⁽¹⁾

(2003/C 19/82)

(Procestaal: Spaans)

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 24 oktober 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-294/01: Lucía Aparicio Chofré tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 44 van 16.2.2002.

Doorhaling van zaak T-331/01 ⁽¹⁾

(2003/C 19/83)

(Procestaal: Engels)

De president van de Eerste kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij

beschikking van 14 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-331/01: Huntstown Air Park Limited en Omega Aviation Services Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 109 van 4.5.2002.

Doorhaling van zaak T-172/02 ⁽¹⁾

(2003/C 19/84)

(Procestaal: Frans)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 november 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-172/02: Laurent Druet tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 180 van 27.7.2002.

Doorhaling van zaak T-199/02 ⁽¹⁾

(2003/C 19/85)

(Procestaal: Frans)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 22 oktober 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-199/02: Michel van Beek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 202 van 24.8.2002.

III

(Bekendmakingen)

(2003/C 19/86)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*

PB C 7 van 11.1.2003

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 323 van 21.12.2002

PB C 305 van 7.12.2002

PB C 289 van 23.11.2002

PB C 274 van 9.11.2002

PB C 261 van 26.10.2002

PB C 247 van 12.10.2002

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>

RECTIFICATIES**Rectificatie op de mededeling in het Publicatieblad in zaak T-258/02**

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 274 van 9 november 2002)

(2003/C 19/87)

In de mededeling in het Publicatieblad in zaak T-258/02, Hendrikus Boukes/Parlement, dient de eerste paragraaf van het onderdeel „Middelen en voornaamste argumenten”, door de volgende tekst te worden vervangen:

„Verzoeker in onderhavige zaak komt op tegen de weigering van het tot aanstelling bevoegd gezag om voor de toepassing van de relevante statutaire bepalingen het krachtens de op 1 april 2001 van kracht geworden Nederlandse wet van 21 december 2000 tussen verzoeker en een persoon van hetzelfde geslacht gesloten huwelijk te erkennen.”
